

UZ SABORSKO ZASJEDANJE

NAŠA VJEĆNA HRVATSKA

Hrvatska odavna zna, a vjeruje da će to spoznati i europska i svjetska zajednica, da neće biti mira ni na južnoslavenskom, ni na balkanskom, pa ni na europskom prostoru, dok postoji velikosrpski imperializam

Stranica 3.

LICE I NALIČJE OKUPACIJE SONKOVICA

HRVATI - ZATOČENICI ČETNIČKOG ZLOCINSTVA

Mučili su nas, odvodili kobačagi na streljanje, prijetili su da će nas zakluti, stavljali su nam noz pod grio — pricaju izbjegli Hrvati iz Šonkovića, njih šestorica. U neprijateljskom okruženju, u Šonkoviću se u nemilosti četnika i dalje nalazi gotovo 150 Hrvata. U njihovu oslobadanju posreduje i evropska promatračka misija, za sada bez rezultata...

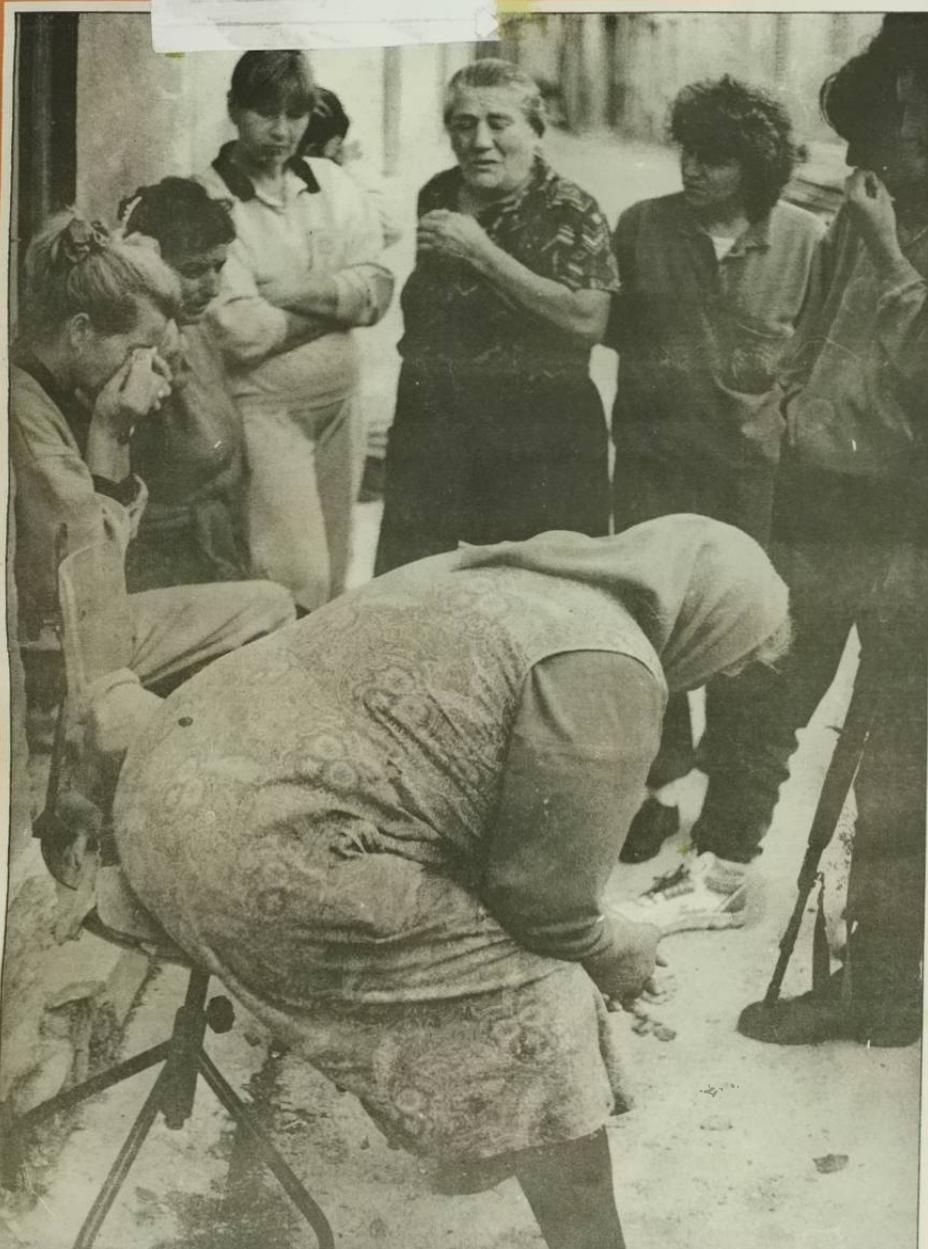
Stranica 8. 19.

GL

GOD. XXIX.
BROJ 1455

SIBENSKI LIST

SIBENIK

GAR CIJENA
10 DINARA

ŠTETE NA GRAĐEVINSKIM OBJEKTIMA

STRAH OD KIŠA

Do danas je šteta proglašena u 14 gradskih i deset izvanzradskih mjesnih zajednica. Ocenid je izvršen u 26 mjesto stradinskog zaleda, dok u 44 mjesne zajednice nase općine štete od ratnog razaranja nije bila. Najviše stambenih objekata stradalo je na Vidićima — 364, i u Vodicama — 223 stana

Stranica 4.

S VRHA PERA

VRIJEME SMRTI, VRIJEME LJUBAVI

Informalno planiranje genocida spram hrvatskog naroda visilo se vrlo, vrlo dugo. Čekalo se samo povoljan trenutak da bi započela operacionalizacija, da bi otpočela procedura atake na Hrvatsku, da bi počela nakonjena finalizacija plana koji je trebao Hrvatsku baciti na koljena

Stranica 2.

RATNA TAKTIKA OKUPACIJSKE VOJSKE U RATU PROTIV HRVATA I HRVATSKE SVEDENA JE NA SAMO DVije BIJEĆI

UNIŠTI I UBIJ!

Vojnicima na odsluženju vojnog roka u jugoarmiji srbijski oficir govore da se idu boriti protiv ustaša koji teroriziraju Hrvate i Srbe u Hrvatskoj, a kada je vojska prisiljena na povlačenje zbog silnog udara hrvatske domovinske vojske i kopnštva, uvjeravaju ih da to pucaju Nijemci i Talijani!

Stranica 2.

TVORNICA LAKIH METALA

RAŽINE KAO FENIKS?

Sta je do danas procijenjeno u 14 gradskih i devet izvengradskih mjesnih zajednica. Očeviđi nisu izvršeni u 26 mjesna zajednica Šibenske općine. Šteta od ratnog razaranja nije bila. Od stambenih objekata najviše ih je stradalo na Vidicima — 364, te u Vodicama 223 stanova — kazao je, među ostalim, Živko Bujas, sekretar Sekretarijata za razvoj i korištenje prostora.

Mnogi će vjerojatno uz onu stopu poželjeti da se zaustave kise posebice onih 217 stanara stanov koji su potpuno uništeni ili pak, oni koji su ostali bez krova nad glavom, dakako doslovno jer u Šibenskoj općini barbarskim napadom uništeno je oko pet tisuća četvornih metara krova na stambenim i poslovnim objektima. Općinska komisija za procjenu štete na gradevinskim objektima imala je, stoga punu ruku posla Živko Bujas, sekretar Sekretarijata za razvoj i korištenje prostora Šibenske općine deciderano govor o svemu što je urađeno i procijenjeno tijekom osam dana kontinuiranog rada članova Komisije u suradnji s predstavnicima mjesnih zajednica.

— Vlada Republike Hrvatske donjela je 28 kolovoza uredbu o osnivanju i radu komisija za popis i procjenju ratne štete. Ta odluka koja je objavljena u Narodnim novinama od 30 kolovoza ove godine dostavljena je organima uprave svoga dva dana od početka rata na našem području. Činjenica je da je temeljem te uredbe Vlade Hrvatske Skupština općine bila dužna osnovati komisiju za procjenu štete nastalih u ratnom razaranju. Kako Skupština općine nije bila u mogućnosti da se sastane, a vidjevši koja su sve razarane pričinjene ljudima naše općine jednostavno sam preuzeo na sebe odgovornost da u skladu s uredbom Vlade Hrvatske, kao odgovorni rukovodilac, pozovem sve gradevinare na području općine Šibenik, koji su se odazvali u tako velikom broju da im još jednom moram svima zahvaliti, prvo što su se odazvali i drugo što su velikim dijelom, koliko je to bilo moguće, izvršili deni posao. Naišao, već 24. rujna, srazao sam sve gradevinare koji su između sebe izabrali predsjednika komisije (Ivan Grubelić diplomirani inž gradevinarstva koji je i načelnik Izvršnog vijeća Skupštine općine), te članove komisije (Slobodan Skradić dipl. inž arhitektura i Božidar Cvitan arhitektonski tehničar) i tajnika (Slaven Cukrov, inž gradevinarstva). Tamskom obrezaču koja je predložila i predložile Vlada Hrvatske svojom uredbom i ne temelju dugogodišnjeg iskušivača sama komisija je nepravila takve obrazce koji su omogućili zaista dobar i kvalitetan rad svim gradevinskim radnicima, inženjerima i tehničarima da svoj posao obave vrlo brzo i što je još značajnije — kvalitetno. Mi smo pristupili procjeni svakog stana i ako u nekom objektu ima više stanova, onda i procjeni oštećenja objekta u cijelini. U približno osam dana izvršen je sav rad razumljivo na onim područjima gdje je to bilo moguće s posebnim zadovoljstvom naglasio je Živko Bujas.

Štete na gradevinskim objektima preko milijardu i pol tisuća dinara

— Kao što znamo općina Šibenik ima 91 mjesnu zajednicu. U 26 mjesnih zajednicama nisu mogli biti izvršeni očevi radi ratnog djelovanja, a taj primjera radi navede bih da je to područje Bribirskih Moslina, Bratčkovaca, Ćiste Male, Ćiste Velike, Drnišića, Dubravica

O ŠTETAMA NA GRADEVINSKIM OBJEKTIMA RAZGOVARAMO SA ŽIVKOM BUJASOM, SEKRETAROM SEKRETARIJATA ZA RAZVOJ I KORIŠTENJE PROSTORA

STRAH OD KISA

Gaćaleza Gorice Gračaca Ičeva Krkovića Sonkovića Bičina Grabovca Rupa i tako dalje Takoder, komisija je uz pomoć ljudi iz mjesnih zajednica konstatirala da u 44 mjesne zajednice Šibenske općine nije bilo ratnog razaranja. Prema tome u preostaloj 21 mjesnoj zajednici evidentirana su ratna razaranja, kao i u onih 26 gdje očevi nisu izvršeni. Nakon sabiranja svih podataka u mjesnim zajednicama, koje je komisija obišla, i izvršena rekapitulacija štete možemo konstatirati da šteta na stambenim objektima iznosi milijardu i 116 milijuna dinara a na drugim objektima onako kako slijedi u tabeli dostavljenoj na uvid Izvršnom vijeću Skupštine općine.
TABELA 1.
A. ŠTETA NA STAMBENIM OBJEKTIMA 1.118 000 000
B. ŠTETA PROCIJENJENA OD -CROATIA- OSIGURANJA d.d. 15 000 000 000
C. ŠTETA NA GRADEVINSKIM OBJEKTIMA PREOSTALIM PRAVNIM SUBJEKATAMA 189 413 000
D. ŠTETA NA ŠKOLAMA 9 032 000
E. ŠTETA NA DJEĆJIM VRTIĆIMA 2 400 000
F. ŠTETA NA JAVNIM OBJEKTIMA 125 000 000
G. ŠTETA NA SPOMENICIMA KULTURE (BEZ KATEDRALE) 7 360 000
H. ŠTETA NA KOMUNALnim OBJEKTIMA 71 118 000
UKUPNO 10 520 323 000

Iz tabele je, dakle, vidljivo da ukupna šteta na gradevinskom dijelu objekata iznosi milijardu 520 milijuna 223 tisuće dinara. Međutim, kako je uredbom Vlade Republike Hrvatske potrebno utvrditi i svu štetu, a ne samo na gradevinskim dijelovima objekta, osnovane su komisije pod patronatom -Croatia- osiguranja d.d. koje su procjenile sveukupnu štetu gdje je to bilo moguće i te procijelja šteta iznosi 15 milijardi dinara. Ta šteta obuhvaća

tuma bilo daljnji razaranja, posebno na sjevernom dijelu općine.

U samom Skradinu naglašava Bujas, uništeno je gotovo krovova da pretpostavljamo da je riječ o gotovo četiri tisuće četvornih metara. Vjerojatno, uništene staklene površine iznose 50 posto da sada utvrđenih šteta na staklenim površinama ne prduju općine. Kada je u pitanju područje Krkovića sa želježu moramo konstatirati da je neprijatelj ne samo razarao nego

nažlost i palio tako kuće koje do sada nije razorio tako i kuće koje je već bio oštećen. Budući da do danas komisija isključiva iz sigurnosnih razloga ni-

pravili smo međutim veliki dio toga je ostao, pa treba sanirati ono najnajlože kaže Bujas.

Pohvala suradnicima

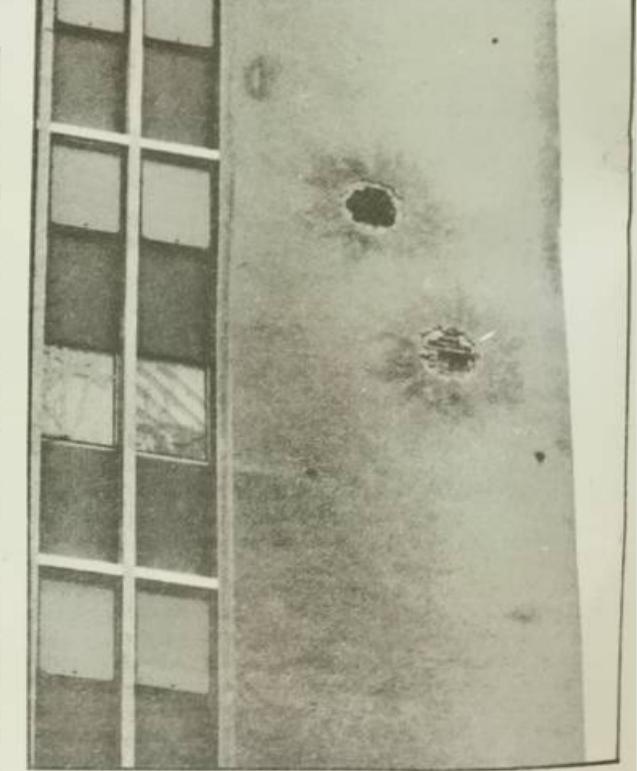
— Ovom prilikom želim zahvaliti svim gradevinskim poduzećima –zgradnjici „Lavčeviću“ i ZAK-u, koji su također u okviru svojih mogućnosti uradili sva što su mogli i intervenirali ondje gdje je zaista bilo najnužnije da bi se objekti, koji nisu tako puno oštećeni, zaštitili od vremenskih nepogoda prvenstveno od kiše. Takoder treba zahvaliti i Fondu za stambeno-komunalne poslove koji je sa svoja slike preuzeo sve hilne intervencije na objektima i stanovima u društvenom vlasništvu, te je izvršeno oko 130 intervencija. Takoder, moram zamoliti građana općine za stripljenje jer la poduzeće gospodarstvo da su upotrijebila sve svoje rezerve materijala sa skleđišta da bi mogli intervenirati u hirnim slučajevima. Na žalost, ni mi niti oni nemamo više sredstava da bismo daleko mogli našim ljudima, premda cijenimo da je mnogim ljudima pomoći ne samo i trebna nego i nužna, kaže Bujas.

Teleks ohrađenja

— Krajem proteklog tjedna od Ministarstva gradevinarstva iz Zagreba sljedio je teleks u kojem se od Šibenske općine traži da hitno dostavi sve potrebe za gradevinskim materijalom neophodnim za obnovu i zaštitu porušenih objekata. Odgovor sa narudžbenicom smo poslali uz zahvalnost svima koji su danonoćno radili na procjeni štete i tako pretrpjeli vrlo značajna razaranja posebno u selu koja se nalaze na sjevernom i sjeverozapadnom dijelu naše općine. Nažalost, ovoga trenutka još uvijek ne znamo koliko nam Republika može pomoći, ali bez pomoći Republike Hrvatske općine nisu u mogućnosti da sanira nastalu štetu. Jer, ne samo što su srušeni gradevinski objekti nego su, nažlost, uništena i opremanja i imanja naših mještana u susjednim mjestima. Možemo kazati da je sada cijelokupno gospodarstvo Šibenske općine doživjelo kolaps i bez pomoći Republike vilo teško ćemo ćuti iz ove situacije.

— Mi smo bili svjesni, kaže Bujas, da čovjeku treba pomoći kad mu je nešto, kad mu je porušena i spaljena kuća koju nije lako stekan. Nažalost dolazi i vrijeme kiša. Što smo mogli po-

Djana ŠOKO

REAGIRANJA

NITKO NIJE BIRAO POSAO

Tijekom osam starih šibenskih dana prije put je organiziran rad Kirurške službe u prostoriju namijenjenim ranoj kirurgiji. Čitav prostor (poput popravnog - podzemnog) potpuno je autonoma i ima vlastiti izvor energije, uređaj za pročišćavanje zraka sanitetske uređaje za zavarenje za vodu, termalno zavarenje svih prostora i vlastile uređe za komuniciranje s vanjskim svjetom. Možemo ividiti da nijedan koji grad u našoj Republici ima ovakav prostor strogo namijenjen za zdravljevanje ranjenika.

Tijekom ranih dana organizacija zdravljevanja ozlijedjenih bila je na najvišoj mogućoj razini. Zdravstveni radnici radili su neprekidno, a to se osobito odnosio na kiruršku djelostnost, hitnu pomoć, anesteziju i reanimaciju, stenizaciju, transfuziju, laboratorijski i rentgen službi. Kirurška služba radila je na tri mjeseca jer se drugačije rad nije mogao kompletno organizirati. Svi su radnici do kraja disciplinirano izvršavali svoje zadatke.

Za divljenje je hrabrost pojedinih radnika djelatnosti prve pomoći koji su i pod cijenu da budu ranjeni učinili na teren po ranjenike, i to bez ikakvih zaštitnih sredstava. Borba za svakog ranjenika vodena je od trenutka kontaktne sa zdravstvenim radnikom do definitivnog zdravljevanja u kirurškim operacijskim salama. Često se moralo raditi paralelno. In veća operacijska zahvala jer je to zahljepavala hitnost zdravljevanja i veći broj ranjenika. Nije bila nijedna od nekoj stručnjake svih profila, svaki radio svaj dio posla a sve u smislu što brže i kompletneje opskrbi svakog našeg ranjenika.

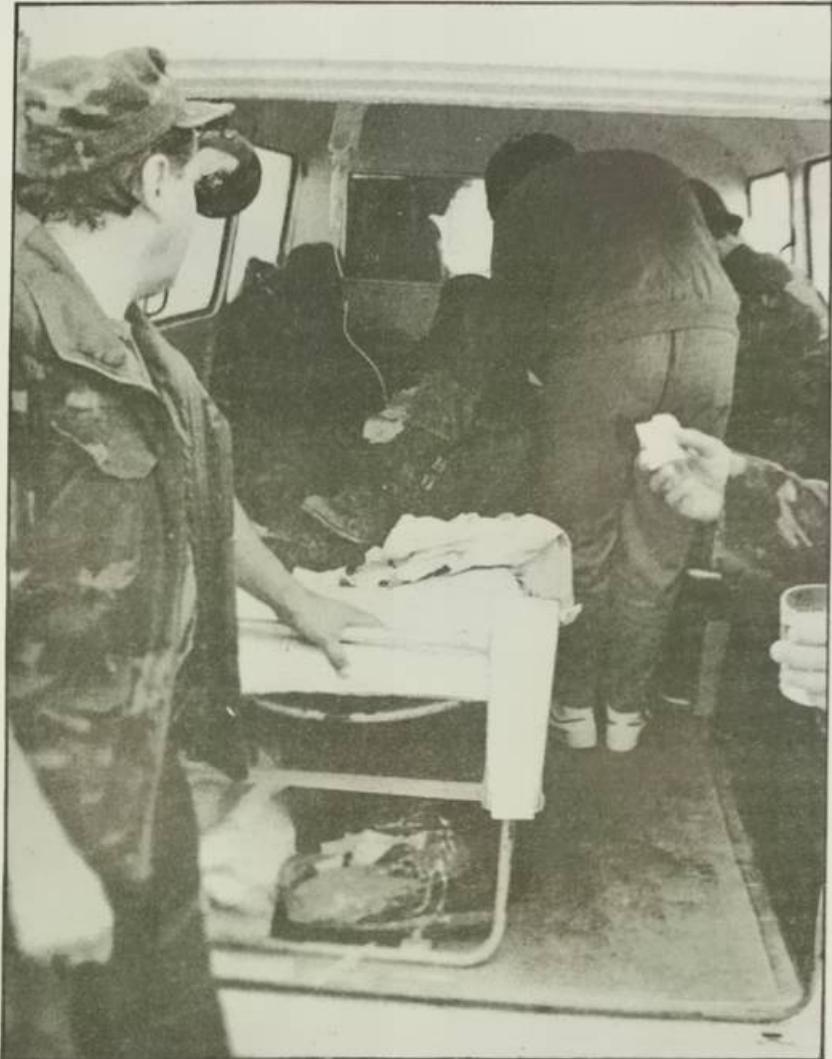
Služba Transfuzija prikupljala je krv od dobrovoljnijih davaleaca i za vrijeme najčešćih okršaja u gradu Zamisliće samo ljudi i žene koji su između kuće metake dolazili u Transfuziju da bi dali krv i spasili nečiji život. Dirljivo je vidjeti kako za svaku kap krv čuva od neprijateljskih granata. Osoblje Transfuzije krv i radnici tehničke službe doslovno su

iskrivali krv na one mjesto gdje je bilo najsigurnije!

Nasla je bolnička apoteka permanentno svih osam dana bila na usluzi a djelatnost za sterilizaciju je radila neprekidno jer je trebalo mnogo stenilnih instrumenata i planiranog materijala kako se ne bi čekalo na opskrbu ranjenika i toj djelatnosti nebrojeno puno hvala na izdržljivosti i etici. Laboratorijska služba je razvila svoje djelovanje u malom prostoru hitnu pomoći. A uz kiruršku ambulansu Uprava zbog te blizine bilo je moguće i veliko brzo dobivanje svih nužnih laboratorijskih nalaza. Rentgen služba je također ne prekidno radila uz pravstvo svih potrebnih stručnjaka te obavila svoj zadatak na visoko stručnoj razini. Neški radnici kuhanje pokazali su veliku hitnjenu radni elan i snage i pogodnosti kako bi se uspješno odvijao proces prehrane bolesnika, radnika Medicinskog centra i svih civila koji su se zatezli u skloništima poliklinike. Ne smijemo zaboraviti i sva obitelj radnika u zdravstvu koji su prema prigodi i potrebi pomagali nama u prvoj liniji zdravljevanja ranjenika. Ujedno je bilo vidjeti da ulogu nosača obavljaju liječnici, medicinske sestre. Nitko nije birao posao. Svakako je hitna pomoći na bilo koji način a to tako i mora biti u ovakvom uvjetima rada. Svi su trebali zahvaliti na velikom trudu, elanu i disciplini.

Mi smo opskrbljivali ozlijedene oficire i vojnike i ponosni smo što nismo kršili međunarodne principa Ženavske konvencije o ranjenicima. Pošljivali smo sva međunarodna prava o ranjenicima. Čvrsto smo se držali svoje Hippokratova zakletva i tako čemo i dalje raditi. Ovom priklikom ponaručujemo našim građanima, emilima i svima onima u oružnim formacijama da imamo dovoljno volje, znanja i hrabrosti da sve izdržimo. Ta želimo i njima svima.

Prim. dr.
Milan KAPITANOVIĆ
spec. kirurg

PISMO
**NEK' SE
VRISAK DO
NEBA ĆUJE**

Na pitač što je bio zemlja učinio za tebe, već pitač što si ti učinio za ovaj zemlju (J. F. Kennedy). Zadnjača nem čulačiti ove riječi tako vrlo u način sadašnjosti.

Ne mogu, a da se ne sjetim čuvajuće se suncanskim nećelama teku spoljno teku dok netko drugi kreni prenoći njegovo selo.

I tebe koji si obo vrelo navelo svoje dijete i lepo mu. A mnogi su preostali ljudi bili svoje žene, djevojke i djecu. Neki te više nikada neće moći jer su odlazili štovati na vodim poljima i po brdima i tebe se sjetim koji iznajmljuju stene, a življe u hotelu bao izbjeglice.

I tebe koji umrećeli truh u letu zdrojili su sretinjom, a zelila hranu više ne može gdje ispeti.

I tebe koji seljeli svoju obitelj te grada u koj i istu izbjeglice da bi deljeno od pucanja imala status izbjeglica na novčanu nabavku.

I tebe koji viđate — Treba braniti Hrvatsku — a strelji se u najsigurnijom svom okolini.

BIT „HRVATSKOG GRIJEHA“

OKVIR ZA MRŽNJU

Poljarni je pogledati mnoštvo optužbi protiv Hrvatske. Hrvate i građana Hrvatske pa da dodemo do jedinstvene spoznaje kako je uživo proniknuti u ono što je sve tom materijalu bitno što je u svim opušćbama jedno te isto a same se na različite načine ponavljaju.

Karakteristične su optužbe vezane uz -separatizam- -kontrarevođenje- -članstvo u odnosu- -razbijanje- Jugoslavije i Meduljin, među onima sporadne značajke nalazi se još čitavo mnoštvo gdje primjera radi sloji i opušćba M. Pupara sadržana u stavu da je predizborna retorika i retorika hrvatskih vlasti jedan od uzroka -dobune- Srba u Hrvatskoj.

Nije se teško prisjetiti da je daleko prije uvođenja demokratizacija u Hrvatskoj, da čak i prije osnivanja bilo koje stranke u našoj Republici postupala jedna druga retorika koja je čak i verbalnog delitela u mnogo svojih momenta (a jedva je kninska pobuna) postvarana.

Miljade se govore i sa istodobnoj pozivom na retoriku, niti govorno o njima kao onima koje su ostale u okviru nekadašnjeg verbalnog delitela. Ovdje postoji moment prve sezone za određenom retorikom, moment njenog djelovanja s kojim je neizbjedljivo pojavljivanje istovjetne, ali suprotne retorike, te končno i moment postvaranja onog što je prije činilo sadržaj verbalnog de-

preoblikovanje odnosa koja je grušila Srbiju. Narodna strana procesa jest u tome što sva ostala republike ne mogu dovršiti proces prava i pravednosti time što će samo priznati sebi ista prava koja je prizvala Srbiju. Ostale momenti tzv prve pozicije za određenim pravom od posebnog interesa. Ravnoleža je, dakle, bila i u tome da svaka od ostalih republika posegne prva i za nekim posebnim pravom od svog naroditog interesa, a da Srbija (i ostale republike) i sama sebi isprotokolira ista te prava.

Kako treće mogućnosti nije bilo (i nema jo), to je jasno da -istinski separatizam- propada Srbiji. Miloševiću i -srpsku- — bez obzira na sve strančke, liderske i sl. izjave, koje ne izlaze iz okvira političkogstva (izjave priznajući samou nužnosti (jedino mogućem) i najbitnijim mesećima Treba se prisjetiti da čak i taj nužni hrvatski -separatizam- ne bi mogao izći iz okvira izražanja novog zajedništva sva do izvrsne godine.

Podaci o strankama, njihovim programima, simpatizerima, te o 30 posto stanovništva koje uopće nije zastao na izboru, govore tomo u prilog isto je -separatizmu- bio već jedno moguće.

Kninskom pobunom bivšoj Jugoslaviji je dan konačan učarac jer je i u činom Kninskoj, te isto uspostavljeno čak i pravo na njen suverenitet i poziciju za istim pravima kako i biva među savremenim subjektima.

Potrebno je primijetiti da uopće nije do-

lina i revolucije i kontrarevolucije i socijalizma i komunizma. To -pravo- koje se zasniva samo na verbalnom ocjerama ne izlazi ni praktično ni teorijski ni pravno iz okvira sa novom — a ono protiv čega se progres (a time i komunistički potres) bori — jest pravo na nezavisnu samovolju koja nije samo u stavljanju zapreka ljudim potrebama već i u samovoli po sebi — baš u tome da određen način življenu čak i ako je bolji, mora postati ljudima i razumijevi i prihvatići a ne ca i m se nameće samovoljom poduprptom vojnom i drugom silom.

Uspje kada moja kajde pogledamo sav hrvatski -grijeh- i odbacimo pojedinačnosti i nestvarne (misljene) kategorije otkriva se jasno njegova suština Hrvatska Hrvati; građani Hrvatske nameju i ne smiju imati ista prava poput -jedno i celo-, jer u svemu toma postoji Kadina (Smradac) i Siceba (Zagonedavci).

J. PRESEČKI

STOP WAR IN
NIJE VRISAK

**Nakon priopćenja
da je zbog
nediscipline
i neprihvatljivog
ponašanja na
javnim mjestima
nekoliko šibenskih
gardista
i policijaca
zovršilo u zatvoru**

PRIOPĆENJE IZ OPĆINSKOG KRIZNOG ŠTABA

Na sjednici Općinskog križnog štaba, a u suradnji sa zapovjedništvom Zbora narodne garde i policijske uprave Šibenik, utvrđeno je kako se dio pripadnika Zbora narodne garde i policijske uprave na području neke općine ponosi nedisciplinirano i neprihvatljivo. Aličit je prvenstveno o nediscipliniranom ponašanju u gradu, u okviru ugostiteljske objekte s oružjem, a zabilježeni su i slučajevi prijetnji i uzenom izravnenju građana.

Upozoravaju se pripadnici Zbora narodne garde i policijske uprave da u uniformi ne ulaze u javne objekte i ustanove ako to nije zašto prijevo potrebno, a posebno da ne ulaze u ugostiteljske objekte i to s oružjem.

Napominju se također da će protiv svih za koje se utvrdi da su počinili određenih rednji, koji nisu u skladu sa zakonom, biti podnesene kriminalne prijeve.

Osim toga, upozoravaju se pripadnici Zbora narodne garde, policijske uprave kao i svim građanima da ni u kom slučaju samovoljno ne ulaze u prazne stanove časnika Jugoslavenske armije jer će to, kao i mnoga slična pitanja, biti rješeno odlukama Vlade Republike Hrvatske.

U svezi s tim, kao i ranije spomenutim upozorenjima, naglašava se kako će legalni organi vlasti i uprave s maksimalnom pažnjom i ozbiljnošću, bez ikakvih razlike i ustanova, do kraja provoditi zakon i načela pravne države.

SUSRET U PREDAHU BITKE:

GARDISTICA IZ KOMPJUTORA

-Muški svijet- Zbora narodne garde u Zadru glatko je odbio od sebe dobrovoljku Mariju Vučković, Šibenčanku udatu u Biogradu na moru. Marija se nije obeshrabrla: prijavila se Ministarstvu obrane RH, ušla u Izbor, a ostalo je obavio kompjutor. Muškarci više nisu imali izbora — i nisu se razočarali

Kada je započeo rat u Hrvatskoj, Marija Vučković samoj sebi dala je reći da u njemu neće sudjelovati kao tijekom žena. Sa žicom i kuhačom, racimo ili s -trokutem- civilne zaštite oko ruke. Sumnjeći su bili i žene i muškarci. Marija naslovi prethodno ustavljeni red rata i živila u kojem su muškarci nose pušku, a žene su s djećom i mole Bože da se muževi vrati živi i zdravi. Kada je u Zadru osnovana prva jedinica Zbora narodne garde, Marija je počinila i spuniće obećanje, ali ju je -muški svijet vojnika- glatko odbio. Nakon drugom mola i sasvim dovoljno za -prezemanje- ali gospodi Vučković (rođ. 1946) iz Mandaline, odnosno u Šibeniku, udatoj u Biograd na moru nikako. Prijavila se izravnno u Ministarstvu obrane Hrvatske, ušla u učišće, a ostalo je obavio kompjutor. Susjedi u Biogradu pamte da su jednoga jutra čuli krik oduševljenja — bio je to znak da je Marija s napukom iz Ministarstva -pmrili što hitnije- uključena u sastav zadarške Garde kao prva gardistica na tome području i šire. Istodobno je primljen i njen muž, ali je počinila u tome da muškarci nisu imali mnogo zabora i nisu se razočarali.

Marija Vučković probila se do Šibenika, gdje joj je rođenina (Kraljevci) što je i njeno djevojačko prezime) nakon što je junac neprijateljski napad na Zadar. Uz to što je žena, jer niti u Šibeniku nema zamjetnog broja borbenika u Šibenskim uniformama, ne učima je gde Vučković padnju privaćala i s najnovijim -kalešnjikovom- po svemu sudeći izvornim sovjetskim kalibrom 56 mm. To oružje, koje su Rusi i jugoslovenski čuvati nikome ga ne prodavajući, došlo je isto i u Hrvatsku. U Zadru ga nose mnogi gardisti, a u Šibeniku ga je izgleda prvi put -prošetala- Marija. -Među ljudima nije gledao u ovu pušku. Sto možete, kada nam je oružje važnije od kruha — govorio i premješta ručne bombe u drugi pretinac nosače oč-

NA DJELU JE PRAVNA DRŽAVA

Hrvatska želi u Europu, ali Europa ne znači samo visok standard i demokraciju, već zahtjeva apsolutno poštivanje često vrlo rigoroznih zakona bez obzira na to da li je rječ o saobraćajnim propisima, ekologiji, finansijskoj disciplini ili ribolovu ... O tome se mora voditi računa vec sada

Hrvatska vodi rat za slobodu. Pobunila se protiv bašte sile, pljačke i zakona oružja željeći svojim građanima u demokratskom europskom okruženju osigurati prava i slobode dosljedne čovjeka koji živi na pragu 21. stoljeća. Upravo zbog toga Hrvatska ne može i ne smije dozvoliti da ono protiv čega se bon na državnoj razini zavlači među njenim građanima. Krojenje vlastite pravde u stilu -dvije godine zapse- revolverarske bahatosti i samovolja posezanje za ljudom imovinom nisu i ne smiju biti vezane za ime Hrvatske i Hrvata opravdano ponosom na svoju hrvatsku kulturu i civilizacijske dosege.

Civilne vlasti općine Šibenik to jako dobro znaju i u prvom trenutku su poduzele mjeru na onemogućavanju onih pojedinaca koji su rat za slobodu shvatili i protumačili kao priliku za otimačinu materijalnih dobara ili oružana lijetanje osobnih kompleksa razmijeljivim ponašanjem na javnom mjestu. Zato niti jedan gardista i hrvatski policijac koji se osjeća Hrvatom i hrvatskim borcem za slobodu Lijepa Naša ne može biti povrijeden onim što općinski Knzni štab navodi u svom propočaju, a otvorenu i krajnju poštenu izjavu Josipa Jurjevića predsjednika Izvršnog vijeća Skupštine općine Šibenik mora shvatiti kao početak djelovanja

njihove pravne države koja njemu i njegovoj obitelji pruža istinske garantije u bolji i sigurniji život.

— Pljačkati i oluđivati ljudu imovinu — rekao je Josip Juras na konferenciji za novinare — to je nedopustivo svakom građaninu Hrvatske. Nežlost ima pojedinac u radovima Zbora narodne garde i policije, i u Šibeniku i u susjednom Omišu koji su bili nedisciplinirani, koji su ga neprihvatljivo ponašali i koji su morali osjetiti snagu pravne države. Na takve pojave civilne vlasti naše općine reagirale su energično pa je nekoliko gardista i policijaca završilo u zatvoru i odgovarali da će za svoje postupke. Mi ne možemo dozvoliti da gardisti i policijaci ulaze s oružjem u ugostiteljske i druge javne objekte, da repetiraju puške i prijate upotrebom tog oružja koje im je dano da bi se branila sloboda i suverenost Hrvatske. Pojava takvog neprihvatljivog i nemjerenog ponašanja, mi moramo u konjancu sasjeti bez bilo kakvih razlika među ljudima i ustupaka zbog zasluga.

Na isti način civilne vlasti općine Šibenik postupaju da i u slučajevima nasilnog useljavanja u stanove koje su napustili časnici okupacijske armije i drugi građani koji su zbog bilo

kojih razloga otišli iz općine Šibenik.

— Nitko nema pravo ulaziti u napuštena stanova — rekao je Josip Juras — Do sada imamo davel takvih slučajeva no oni koji su to učinili moraju znati da će iz tih stanova biti iseljeni i da će za svoj postupak biti kažnjeni u skladu sa Zakonom. Općina Šibenik prva je u Hrvatskoj od Vlade Republike Hrvatske tražila hitno usvajanje akta koji će regulirati pitanje statusa napuštenih stanova i druge imovine koja po odlasku okupacijske armije pripada vlasništvu Hrvatske. Než je slav da u napuštena stanova nitko nema pravo provajavati i samovoljno useljavati. Po rješenju njihovog imovinsko-pravnog statusa li će se stanovi dodjeljivati na osnovi javnog natječaja i prema regularnim kriterijima, a pravo sudjelovanja na natječaju imat će svi građani Republike Hrvatske koji nemaju krov nad glavom.

Ovakve stavove Izvršnog vijeća kao najveće organe vlasti prihvataje i podržava. Policijska uprava Šibenik, a s njima su upozneli i članovi promatračke misije EZ-a.

Nežlost pojedinici koji su sudjelovali u ratu za slobodu i posjedovanje oružja kroz protumačili i shvalili da im je time dana i neognjeničena vlast, grubo su pogriješili učinkovit prema Hrvatskoj da se izbor za polupunu suostalnost i državni suverenitet zatun štetu. Njihovi postupci gradom su se pronijeli u obliku zlogukih glasina. Uprijat je ugled svakog gardista i policijaca koji uniformu i pušku nosi časno i s ponosom ali još uvijek nije kesno da se to popravi. Uostalom već sama činjenica da pravna država djeluje i u ovim istim prilikama raduje i hrabri svakog poštenog građanina Hrvatske.

Stanko FERIĆ

**LEGENDA NEDOVRENOG RATA
— MAJOR RRAHIM ADEMI**

NEPRIJATELJ VIŠE NI U KNINU NIJE SIGURAN

Kao da minu granatu, projektil može ubaciti sve kom u lanjur za vrijeme ručka. Kažu da s jednim minobacačem uspješno izigrava cijelu bateriju. Priječu i to da je o njegovom prelesku na stranu hrvatskih branitelja komanda okupatorske vojske iz Knina izvještala svoje glave u Beograd. Mnogo je pratio i priča, i mnogo je, ako ne baš sva istina. Savsim je sigurno da se radi o obrazovanom časniku koji zna što hoće i što može. To što može i hoće više je mješavili bilo u ratarsku. Tognički stručnjak raspolaže je s jednom minobacačkom cijevi, ali se pobrinuo da bez ispaljenog metka zauzme vojarnu u Žečevu. Kršćani i na Smokvici. Od tada topničke jedinice na Šibenskom području dolje su čvrstijere od svih gradova u Hrvatskoj. Sada negnjatelj nigdje nije siguran, ni u Kninu odlučno tvrdi Rahim Ademi, major (37) od samog prečaska na stranu hrvatskih obrambenih snaga najčešće spominjan kao čuveni Ivo Mikulandra. To jedino da manje uobičajenih imana u pregleđu telefonskih pratiljnika dobit je zajedno s uniformom Zbora narodne garde iz sigurnosnih razloga, ako ga čuva ne boji se KOS-a koji ga je pratio, prisluškujući maltratirao i pokutujući strelji u zatvor.

Nakon 10 mjeseci pritvora provedenih u sarajevskom zatvoru osuđen na 3 i pol godine kao rezultante morniranog političkog procesa i odluke Višeg vjernog suda kojom se presuda ponosu nisu odustajali. Pokutuju su pokrenuti novi proces temeljen na saznanjima da sam 1972 godine ističao da je Kosovo nerazvijeno — spominjan je Rahim Ademi sa smijehom istim kao i kada utemeljeno napominje da KOS nikada nije dejstvovao na rušenju režima Slobodana Miloševića. Zloglasna služba (u redovima koja je i sam neko vrijeme radio, i to u Šibeniku) bavila se sve da pred kraj godine isključivo pratnjom punom kontrolom i -ohradom- vojnika i oficira albanske nacionalnosti. Tek nakon demokratskih izbora u Hrvatskoj KOS svjedoči major Ademi ponam parom radi na rušenju legalno uspostavljene vlasti.

Razdaran je sam se još 81 godine kada sam se upoznao s planom iscrpljivanja Albanaca posebno uskoobrazovanih. Bio je to za srušavanja u Šibenskom okrugu KOS-a. Otvoreno sam se suprotstavio i od tada

počinje maja. — Što je još gora, golgota moje obitelji sve je prošlo relativno dobro, jer nisam posustajao. Taj dio života završen je 26 lipnja. Tada sam prešao u Zbor narodne garde, iako sam kontaktio sa predstavnicima civilne vlasti u Šibeniku i održavao i nekoliko mjeseci prije. Obitelj posebno moja supruga, rodjena Rogoznčanka, bila je prestreljena ostrvarivanjem te moje stara odluke.

Prije tako Rahim čakajući s novim ravnim i odgovarajući na njihova pitanja na skrivajući borcu projektu počinjanju samouverenosti. Bez ljepe skromnosti iznosi uverenje da bi Danom hrvatskog kognitiva trebalo proglašiti onaj iz srpsa. S krajnjom skromnom kakovom muncijom major Ademi — rečeri Ivo Mikulandra — subarci a minobacačke posade zatili su opesno neprijateljsko učinkovanje na Mađarsku kamenju, kod Ustana Ostročića.

Vremena u kojima je jedini odnosno jedna dva minobacača trebalo hitro prebacati na rezidenciju dječjaku ratničar i s ciljem operativnog djelovanja ali, i zlog, stvarajući dojma da se respektive se velikom kolичinom ljudi učinju protiv se vremena. Srednji topnički snage hrvatskih branitelja federalni vojnici nepostojajuće federacije zabilježile Šibensko područje u velikom ukuru. To im je povećalo veli major Ademi, jer spremni smo i sposobni unišiti ih, već da uđa jenost, sa kojim se mogu ugoziti ovaj prostor. Ništa imali onužja, jedinica smo formirali preko noći, a sada smo kad grava vojska. Dobro smo opremljeni i imamo i odvojene strukturalne ljudi. Ivo Mikulandru donike smrši isticanje Žeča kao najbitnije obrambene tačke. Po više četiri Žečevu je mnogo važnije. Na ulazeći u strateški položaj, gospodin Ademi vrlo je presudni znacaj velikih kolicihina kvalitetnog oružja dobro venog zauzimanjem vojarni na području Rogoznice. A o vojarnama u samom gradu stavlja još odnosilište. — Da sam rukovodio borbenim operacijama u Šibeniku sve bi vojarni odavno bila naša. Iako smo na delmatinskom dijelu hrvatskog ratništva spremni za ofenzivu poštujući odlike našeg vratovrsnika. Bori smo ga moramo suditi politički, disciplinirano čušati Zbora narodne garde kojemu je mjesto u pričama i u zemaljskoj historiografiji borbe protiv okupatora na Šibenskom području bez sumnje osigurano.

Priblijedila: M. SEXULIĆ

B. PERIŠA

PODMORSKI (PROTU)DIVERZANTI

»JASTOG« RONI ZA GARDU

Dogovor prije akcije »Jastog« je sada u uniformi nekadašnje Ratne mornarice JNA, s oznakama Zbora narodne garde

Tek dva tjedna pre dočeka akcije »Jastog« na kojem je zabilježeno voštancu poljskog načina - Šibensko-vremenski Društvo za sportski ribolov i podvodne aktivnosti »Jastog«. Sada je rat pripremljena nekadašnja JNA koja je od formalnog zaslužnika ovoga mora i ljudi što na njemu žive postala njegovim jedinim neprijateljem.

UČENICI NEKADAŠNJE JNA

Spojenci desetorice nisu jedni znali podvodno ratovanje u Šibeniku zapovjednik ratnog izvora »Jastog«. Otar Mannov s neškrivenim zadovoljstvom govorio je da je spisak dobrovoljaca mnogo širi, nešto je

Mannov - po prvič zadatku primio rod vojske nem je mornarica. U mornaricu nismo jer je ona tek u povojima ali sada to nije važno od onoga kako smo sposobniji i se čime raspoloženi. Sastav ove jedinice desetorice je generacijski i stariji - ovdje su protudiverzanti, diverzanti, profumenti, i osposobljenici od armatskog ronilice pa do instruktora ionenija.

UČENICI NEKADAŠNJE JNA

Spojenci desetorice nisu jedni znali podvodno ratovanje u Šibeniku zapovjednik ratnog izvora »Jastog«. Otar Mannov s neškrivenim zadovoljstvom govorio je da je spisak dobrovoljaca mnogo širi, nešto je

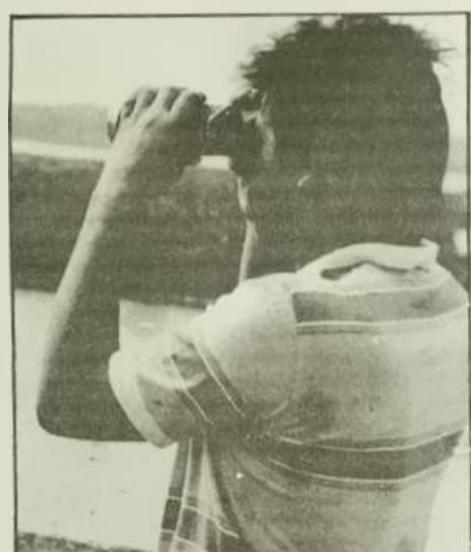
Pozdrav prije zarona: Emil Lamec, Jovica Brkić i Josip Jurac

SIGNALISTI SA SV. ANE

POGLED NA PUČINU BEZ BRODOVA

Jastog na trenutak može povezati ronilice iz istimog kluba i signalista sa sv. Ane. Oni potonju su u protektori pucnjavi na Šibenik s kanonskim načinom. Nautika kao znakom godišnjeg - tek jastoge prave prevrate, uvedene iz zamravnjene jedne kuće spod tvrđave - skutane da zrog ne gleda struju na blizu - nestali u smjeđu. Tko zna kako su plameniti rukovi bili namijenjeni - kojim to -visokim - posjetno dragim gestima lako, pojedeni su u sabornom slavlju lantemista sa sv. Ane - nikad bolji i nikad slabiji. No, takav je rat nekome jedva da i krovu kruha podari, a nekome učini da prepremanjim lako nesvakidašnje hrane prikosi smrtiljku haubičkoj paljbi. To mu pride Mićo Marković signalist sa sv. Ane. Na stepenicama koje, našim zgradištu nog pulja vode uvis, do njihove kućice - armatrica koja uvis glave može biti prostranjim glijezdom neka veća pice, vidljiv je trag probajnog zrana u kremnog lepa one ločovnjake s nazaknem 180 koja je lokošta po grudu napravila Mićo je loga jučer bio u -gvarđiju- i često izlazeći na terasu s dvoglavom usmjeravanjem ka praznoj pučini pišao se bez odgovara: -Otkad će ovo trajati? - Otkako je utihnutu paljbu prije dvadesetak dana, oni jedva da su ispratili i dočekali kakav brod. Na češljinim sajlama obe su signalne spuštena. Ima li veće kazne - radići na jednoj signalnoj stanici: ovakve vrste na ovome našem moru, a broda ne vidjeti toliko dugo? Kada je zapuščalo po gradu, onoga utorka Mićo je lakođes bio na tvrđavi, a vrlo brzo se sakupila i čitava posada na čelu sa upraviteljem signalne stанице Miroom Žepinom: došli su Damir Dulčić i Branislav Blažević. Veza sa svjetionicima Blitvenicom i Mulom kod Rogoznice

mora se održavali, kao i sa signalistima na Jadru. -Nemoj neg molim te prikazivati kako nekakva herofija. Mi jeamo bili oda, jer smo morali, ali nije to ništa posebno! Moži mislite kako je bilo crima na lanternama, na Blitvenici recimo, ili količama sa Jadru a kojičima je objekt skroz snubiš? - Gladamo u ulaz njihova

Mićo Marković, u isčekivanju broda

Jergru šibenske podmorske protudiverzantske i diverzantske jedinice sačinjavaju desetorica ronilaca Društva za sportski ribolov i podvodne aktivnosti »Jastog«. Sve je njih za rat pripremljila nekadašnja JNA koja je od formalnog zasluznika ovoga mora i ljudi što na njemu žive postala njegovim jedinim neprijateljem

dosta diverzanta koji su u svakom trenutku spremni izraziti se pozivu. Svi oni su te želje, dije da im je redovni rat u redovnom vježnom radu i na posebnim kursevima naučili od nekadašnjeg JNA. Ali reč je da ih se poslovajuće i vojnim ronilcima. -Mi smo ljudi s mora - a JNA je imala čudna sisteme i blizjkava novčanja ljudi za ovu specijalnost. Niže se jednog put dogodilo da je Šibenski ratni magazin došao u Šibenik i da su u Divljo otvile samo dva letnodišnja primjera novca. Šepci ih nisu drugog mjeseca koji nisu još niti blizu došli te više ljudi i što? Oni bi zavrsili obučnu ronilu desetak mjeseci, i poslije tko ih kada. To se uostalom pokazivalo i na zajedničkim ratnjacima JNA i ratnih rodnih klubova: vojnici roniličari nisu imali mnoge karijeri, niti uspješna protiv nas koji smo u moru svakodnevno. Dakako ova je mreža koja je rade i kojega čemu branili ne, belje što znamo. I to je još jedan veljen razlog za njihov neuspjeh. - JNA ih je naučila ovaj vrsti ratovanja tako morno u »Jastogu«, da li i ne bi bilo lako invaziju da se svi ih nisu usavršavali. To govor o mnogo čemu, ali je sigurno bude i vojsta mnoga -Šibenski - i dobiti i Šibenski ronilci tako zapovijest da bi se ratni jedve bušnjak 'tak' od približnje magnetne mine na drugi brod ubrzo čulo i jako -bum-. Nekada je to u teoriji bilo nastojjanje drugom neuspjeli, ali su se vremena promjenila. Ipak, mornari bi redje spasli bilo koji brod nego i ujedno mornarice da bi nalo bilo što pote

-ONI SU SAMO PSIHOLOŠKA PRUJETNJA-

Ova je jedinica sastupljena letatom i oni su dobrovoljci. U roku od dva sata morno su i klasičnom opremom bili spremni na sve. Od loga je danas proteklo mjesec dana i da danas su se dobiti sposobniji. Dijelom u libenjaku zapovjedništva Garda a dijelom - što je važnije - invazionim dijelom, veći je dio potrebnih usredstava stigao iz Zagreba pružajući u Savaru ratnički klubovi Hrvatske. Kako govorio ne mogu se požalti. Iskorak, nekorak u redi i za ronjivo zastupljenog sistema koji su potrebiti za diverziju, ali Zoran Šarić upoznava da -njegovi- mornari sve to neprimjeđuju.

magu sneshi i s blizaknom opremom. -Veljača je da pred vodom ne puštaš ka dužini, pa da te onda otinju po batušnicu. A tu smo dovoljno skloni da to uradimo kada treba. Dio opreme ova je grupa strelja - u -čakavu- ratničkom raspodjelu na Šibeniku. Što su došli do nekakših automatskih pušaka i munjeva. Napomenju da pod mornaricu učili su novi pravili: -čakav- -čakav- strelja, tako su običajno barem na lantenu brodovih događaja. Naučeno nam je da je zamjena padomarica kod TEF-a, ali nekoliko tragača nije bilo u tim mornarima, pa mogu osnovati. Preigrađeni smo sve - od Plemonta do mostul mornara otoka Kukura. TEF-ova struktura uvedla nedio običajnog vojnog opreme. Doista loga, ali nedvojno od tri mornarske stupljivosti svakidašnja. Kako to često bude u ratu i mi smo smeli doista nepravilan i neobičan dojvina. - Nekako govorio o sklonosti u kojima je uz tri glasne boje igraju moguć. Brojnosti i čimbenika brojne. Pozato je i neviđeno da gađanje lukuši svrstati u komad. Ali Ante Šarić je to pomalo i smjehno: ali su se bogat lukaši su uspješno i sretno obvezali zadržati.

Oni bi morno bili nepravilni, kada bi brodovi negativnije mornarice negativno -čakav- -čakav-, a da ne pučaju. Jer, kada Zoran

Šarić koga je rat uvelio bio zapovjednik u MTRZ - Velime Škorpici - njihova flota koju poznaju dobro najstariji mornarici. Sto om vele plove, vidi se da je brodovima. Oni vojni remont u Bišku ne zadržava, a preuzeđen za RM-ju Škorpici. Među njima su i hrvatski mornari - kompletno - nema ne preostaje drugo da i da se raspodjeli. Poseduje brodova, ratnik, određena moguća sposobnost članika iz te armije popunjena sa rezervnim, crvenim - crvenim - crvenim - crvenim - mornaricama na mreži počeske. Stoga i mornari su oni nepravilni profesionalci. Stoga druga privreda. U njihovim je redovima do toliko profesionalno tako da pošte daju. Mornari - mornari s opremom se zadržavaju u sistemom dejanja, sa četiri kola od dve, koji je vrlo opasan i za koga je treba mnogo uključiti, niti su od njih tuci priznati i tovi nisu i guta.

-Jastog, ron za Gardu - ne namjerava dogubiti ovaj rat, niti mornarice koga žive u nekom ratnom položaju ratnik što je u ratnom ratnik s mornaricom za dva dana pronađeno kruščica prstenja na običaj podzemna nekakva sklonite u Komarnima. Morno se domaćino da mi vidi mornarice - ne treba da je rat. Tako o mornaricama.

B. PERIŠA

(Slike: V. POLIĆ)

Miro Žepin, upravitelj signalne stанице. Samo za fotografiju (lati se konopca sinjalna). Nije podignut već danima

B. PERIŠA

HRVATI . ZATOČENICI

kojima je u Šenkoviću bila stoljana Nevenka Matić se ne može još niti uspraviti. Na licu i dalje prisutna bol a ne grča zbog vrlošta na slobodu

Napuštena zala u skradinskom zaledu Hrvati u zbijegovima Spajjani i opštečkane kuge. To je uobičajen sljed događaja od kada su okupacijska armija i srpski te-ronci krenuli u obanziju na tom pro-storu. Postala je već zakonitošć da pred napadima neprijatelja koji dolazi s već potvrđenim pedigreeom pješač-ša, mučnjača i koljaca, hrvatski narod, potpuno neasprijean i neorganiziran za obranu, spavačavajući goli čivot nepušta svoja ognjišta, stoku, imovinu. Ostali su tako prešli Ičko, Laškovica, Ruge, Dubravice, Stadići, Vranići, Ladevcu. Tim bijegom Hrvata sa svog teritorija, iz svojih zala, pred brutalnim uništava-njem svega što je hrvatsko, neprijate-lju se okitljave posao i postizavanje njegovog vrlo providna cilja — stvaranje jednonacionalnog čistog teritorija koji bi, kao takav, imao sve uvjete za uklju-čivanje u veliku Srbiju i zadovoljavanje želje Srbija da -čiva u jednoj državi. Taj već uobičajeni sljed događaja pora-maćen je sasvim neotkriveno učinkom neprijatelja u Šenković Gotovo 150 Hrvata i tog zala u bojem u jednakom omjeru žive i Hrvati i Srbci, nije se odlu-čila na bieg, nisu želići napustiti svoja ognjišta. Ostali su u neprijateljskom okruženju, blokirani i izolirani još od 4 listopada. Što je najvećnije u nemilosći bestijalnog neprijatelja. U ratnom vido-ru na skradinskom području Hrvati prvi put postaju i doslovno zatočenici u vlastitim domovima. Događaji u Šen-koviću i nazivljena budbina famošnjih zatočenih Hrvata potkrepljeni su među-tim, niz novih potreza na crno-bijeloj ploči: ratnih zbiranja u skradinskom za-ledu, doveli su na skradinsko područje i promatračku misiju Europske zajedni-cice a unijeli su i neke nove nijanse u os-lobavljanju poređanja domaćih Srbia

Uzakat pripadnika okupacijske snjeme i četnika u Šonkovč. 4 listopada za tamošnje Hrvata bio je iznenadnjenje da su i htjeli, nisu imali vremena pobijediti. Neprijateljski obran oko njih čvrslo se stegnuo. Postali su zatočeniči. Danima nije bilo nikakvih informacija o tomu što se s njima događa i kav kav trećem neprijatelju prema njima primjenjuje. Dolazile su istine, različite vrste, glosine, ponavljajući o tomu da ih se zlostavlja, muči na najstrašnije način.

ne s da su prema njima nejokutniji upravo njihovi sumnjani — Srbi. Pn. Čalo se da četnici pale i pješčaju kuće Sve lo izvrsilo je pravu jesu gili i revoh kod onih koji su među larmo zatočenim Hrvatima imali svoje najbliže, a nisu imali jednostavnu načina da do njih dođu i komali da ih spasu iz čeljusti tih nemaca.

Da li je to pravil način

Pregovor s neprijateljskom vojskom o oslobođenju zatочenih Hrvata u Šenkoviću bili su neplodni. Potpuna blokada tog područja traje i dalje. O tomu što se događa u Šenkoviću dolaze samo ružne i zaprepašćujuće vijesti. Gubeći pomalo strpljenje u žilji da što prije dođu do svojih očeva majki, djece rodačke grupe mjestana Skradina nemoiničljivo dolazi na ideju da kao lice zadri grupu Srba sve dok Hrvati ne budu pušteni iz Šenkovića. Od zamisli do ostvarenja ruje puno pratio. Prvi četvrtak, 10. listopada u Skradinu ostaje zatочena grupa do 16 Srba, iz Šenkovića i Gračaca i Pavasovića, većina kojih živi u Šibeniku. Kako se to dogodilo? — Isao sam trgati u Gračac kod prijatelja — pruža Sava Milović, jedan od zatочenih Srba, koji su bili smještani u bivšoj zgradi "Reviye" u Skradinu, u ustom dugom hodniku sa ležajevima napravljenim od deka ili šubli. — Medutim došlo je do borbi na tom području, ostali smo za ločeni nekoliko dana. Kada smo čuli na radiju da vozi autobus za Šibenik iz Skradina, nas nekoliko, odlučila je krenuti pješice do Skradina i onda autobusom kuci u Šibenik. Na cesti na suprot policijske stanice u Skradinu zauzljavio nas je policijski i odvrio pred Stanicu. Mislimo smo da je to rutinska kontrola ali rečeno nam je da ne možemo u Šibenik. Nakon toga, odvedeni smo u novu osnovnu školu gdje smo bili do većer a onda su nas smještili ovđe, u zgradu "Revije". Tek kada je kod nas u školu došao gospodin Miro Mašić, predsjednik Skradina, doznaли smo zbog čega smo zauzljavljeni. Rečeno nam je da smo zadržani s ciljem da uz našu pomoć, uz našu žrtvu pomognemo oslobođenju Hrvata u Šenkoviću — Svi ostali, među zatочenim Srbinima, zauzamjeni su na isti način na putu od Gračaca, Šenkovića, Pavasovića do Skradina, osim Anke Dragović, koju su u Skradin iz njene stane u Šibeniku pod prijetnjom oružjem dovezle dva nepriznata milicija uz objašnjenje da će moraju napraviti jer o sudbini svojih roditelja u Gračcu nista ne znaju. Anka je inače Šrpkinja iz Šenkovića ali živi i radi u Šibeniku.

— Nišam znala ni zašto me ni ka-
mo vode. Već je bila nad kada su me
vezili u Škradin. Nisu imali nikakvo do-
puštenje, bilo je to ilegalno. Tek kada
sem došla u Škradin i vidjela Mesića
bilo mi je malo lako, znala sam da mi
neće biti ništa — priča revoltirano
zbez loga što joj se dogodilo Anka
Dragović Tumačić polozaj u komu su
se nađeli. Sava Milović kaže i ova — Ako
ovo pridonese da niti jedan mještjanin
u Šenkoviću hrvatske nacionalnosti ne
bude teškut, spremam sam na žrtvu ali
nišam siguran da je baš ovo način na
koji možemo postići cilj jer oni, na drugoj
strani, mogu reći da im se nismo
ostitili. U to se sada nije moglo, već je

Zatočeni Srbiji nisu imali nikakva za-
mjene na ponuđenje Skradinjana pre-
ma njima ako se izvuku povremena
provokacije pojedinaca. O njima je bni-
nula Knjazi Šlab Skradinske imali su re-
zerve obroba, cigarele, kavu, piće.
No, što se u to isto vrijeme zdrvalo sa
zatočenim Hrvatima i dalje se nije zna-
lo. U međuvremenu problem Šonkovi-
ća iz vojeg i dalje nema vijesti o sudbi-
ni lamočnjih Hrvata, dobiva začajno
mješalo u mirovnim pregovorima što ih
u Splitu vode predstavnici službenih
vlasti, a javarne i stradnje Dalmacije
i predstavnici Vojno-pomorske oblasti.
Šibenska delegacija pokušava to pita-
nje rješiti u okviru općih zahtjeva za
povlačenjem agresorske vojske sa
strukovne podudaljstvo teže bi. Hrabi-

*Grupa zatocenih Srba u Srbiji
tekuju slobodu okupiti protiv*

Komisija za kontrolu pravne i
društvene politike Knjazevog grada, sredstva
informacije i culte?

dok Sibenčani upozoravaju i
koji se u Šantovcu primjedili
zatocenim Hrvatima pokusju
sluziti i latiti. Tako je počeo
evropsko promatrača koji
je u Šantovcu učinio potrebljene

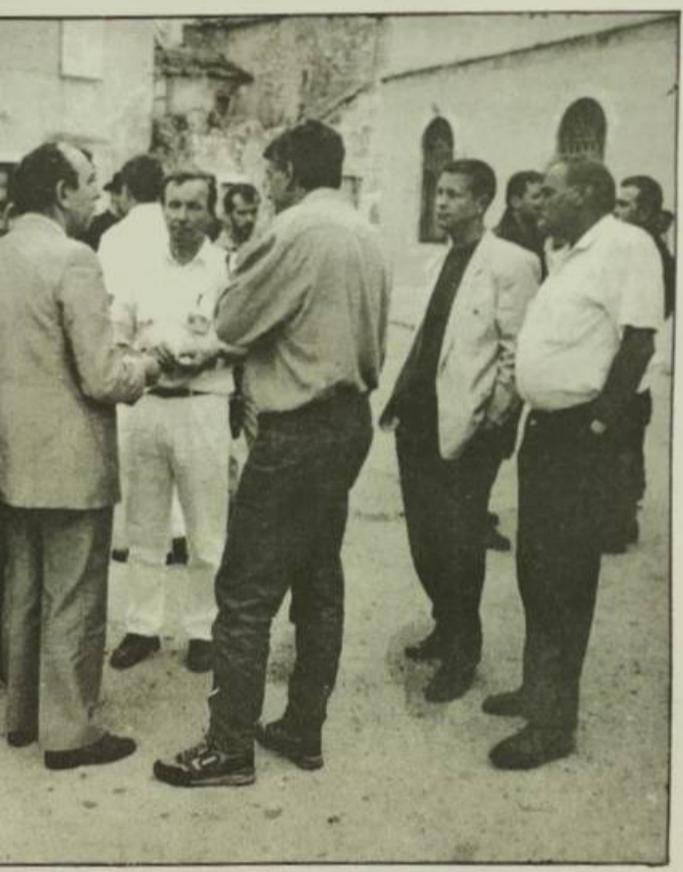
Nož pod gno lili H. H. Štěpánek

Pada redulim odluka da ra
promatrači posjete Sankovcu
uvjere u ono što se temeljno
U prethodni predstavnici VPOD-ke
ske civilne i vojne vlasti članice
ske promatračke misije UN-a
u Skradinu i Sankovcu u nedjelju
islopeda U Sankovcu posjetio
čakali i predstavnici kraljevskog Drž
vargovosti su u Hrvatsima
ma kako bi na temelju tih sastava
stavljen pregovore u Spinu
u sastavu Sankovca mjerom do

NIČKOG ZLOČINSTVA

Kad su europske promatračke misije odlazile svojim kućama. Kada će

Odlazak iz Skradina, u narocnosti Mira Mesića, predsjednika skra- Sonkoviću. Da li su Evropljani zaista razumjeli sudsiju onoga što su

Skradinu i zamjenili su im što je povukla Iskra nećivilizirani i barbarški ovih zahajev. zatočeni Srbi među kućama. Gleda njih i oslobađanje Evropljani no etikasniji. Puštanje iz h 18 gradana srpske na Weber, voda evropska rario kao čin dobre volje koja bi se trebala ugleđivati. Što se pak tiče mih Hrvata u Sonkoviću, bio sklon komentiranju iku gmo vidjeli neke ku- su opijatane i razrušene - to okviruju i regularene - kazao nam je gos- - Mi smo išali na se- Čemo osigurati i nadgledati komunikaciju između Skradina, kao i ostalih prostorija - i zločinima kojima su viču izloženi, nema ni

rane prema davanju bilo kakvih informacija o Sonkoviću. To gao su rekli tek je mrvica prema onome što, prema po- tregnim pričama nekolicine Hrvata koji su se uspijeli izvući iz Sonkovića, tamo događa Marko i Nevenka Matić, a dvoje djece i još dvojice njihovih susjeda starijih ljudi. Iskonglavni pojet evropske misije i Komisije za kontrolu pre mira, dobjegli iz Sonkovića nakon 10 dana zatočenštva, iscrpljene bijede lica, žene pognutе pod šokom i bolom, koju su preživjele. Strah se nazire u njihovim zamutljenim pogledima. Čini se — prošli su prema Golgotu.

SRPSKE USTASE

Bilo mi je dosla maltretiranja, uzeo sam bijelu zastavu i rekao: "Ja idem pa ako me očete ubili, ubijte me pucalte. Krenuo sam sa ženom i djećom, niko nas ipak nije zaustavio, a onda nas je evropska misija povezala sa sobom — priča Marko Matić. Što se to događa u Sonkoviću kada je on, zajedno

— Grazno je bilo, nastavila priču Marko. — Odvodili su nas po pet puta na dan na strešnjem, postrojili bi nas uza zid, vrjedali i onda bi nas puštili i rekli da dodemo opet za dva sata. Ne-kima su stavljali i puščanu crkvu u uže. Meni su parobili sav dučan, a onda ga urobovali mještane. Viški su — Ustaša majku i jedan mi čemo te zakleti! To su radili oni njihovi rezervisti maničevci i tako se već zovu. Neši susjedi Srbi nisu nas dirali, oni su nas čak blistili i pomagali nam. — Marko demantuje viještak koji su prije stizale u Sonkovića da ih teroriziraju susjedi Srbi. Već na mještana Sonkovića srpske narodne obitelji, kaže Marko, predlaže u maničevce, obučio njihovu uniformu ali tamo zatočene Hrvate nisu dirali. Od straha da ih preko noći ne bi zloglasili po selu, Hrvati su spavali kod svojih susjeda Srbi i u njihovim kućama naplaćivali. Tako i Srbi dobili su od maničevaca koji su nametnuli da selu nazivaju ustaša. Marko je tako kada stekao dojam da većina sonkovićkih Srba nije baš svojom voljom prešla maničevima. Vao pod prstukom. — Mnogi su mi momci govorili da je publika neće niti malta reagirati i da su se morali obudi u maničevcu jer im je rekano da će u suprotnom dobiti metak u čelo. Potpuna istrebotnost i nimalo mržnja prema Srblima, osim kako baš u extremistima što su ih zlostavljali, jednako o evojim susjedima priča i Markova Jena Nevenka.

— Najviše su po selu harati četnici Srba, u borbenim uniformama među njima dva brata Računica, a Probljana. Oni su bili najžežći, pljačkali su razbijali, pobjetili nam. Stavili su mi nož pod nos, govorili da će me ubiti. Jeden dan su nas dogonili sve do dućana gdje je bila hrvatska zastava. Vrijedali nas, vukali da smo ustaša. Tako je bilo do četvrtka, kada je došla vojska. Oni su ih poticali i rekli su nam da se smrimo, da nam neće niko ništa. Kada su li rezervisti došli, aknuli su hrvatsku zastavu i slavili jugoslavensku. Stale su od nas trudili da im damo neku radio stanicu koju je kao ostavio kod nas Ante Stadić. Uz sluđu smo mi govorili da ne-mamo ništa, oni su i dalje pretraživali po kućama, ispitivali nas. Neši susjedi, pravoslavci odmah su nam rekli da dođemo kod njih spovestit jer nam je to sigurnije jest brate, ne mogu se na njih potužiti. Ali oni rezervisti, to je pjesma bagra i ništa više!

— Nisam u životu mislila da će ova dočekati. Kao maloj su mi četnici nož pod vrat stavljeni a seda sam to opeč doživjela — priča kroz sve stanje žene koja je također uspjela izići iz Sonkovića. — Ja ne mogu ništa loše rad-

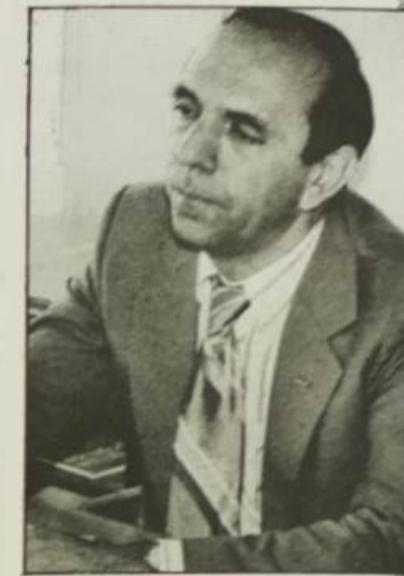

VOJSKA SE MORA POVUĆI!

Nakon povratka iz Sonkovića gdje je bio u prilogu evropske promatračke misije, Božo Feric čarap za vezu Šibenčkog branog štaba novinarima je rekao:

— U Sonkoviću su nas dočekali zatočeni Hrvati. Vidjeli smo da su svi oni u granju. Što je nemaju mogućnost slobodnog kretanja. Jeden čovjek nam je pokazao kuću koju mu je opljačkana i uništena ali nije zapaljena. On nam je pratio da boljih od šestdeset bolesti ali mu nije dopušteno da kod liječnika u Šibeniku. Utezana nam je: na to da su sve automobile ismognutih Hrvata uvek propadnici. Izložvane miliciji — SAO Krajina. Jeden dio Hrvata iz Sonkovića izrazio je želju da bi otišao a jedan, već dio nam je rekao da ne želi, da posebno zbog toga što se boji da bi im lada kuća i imovina bili spaljeni, a možda i zbog toga što su u nešto razgovornome prisustvovali propadnici okupacijske armije, pa su to možda u strahu da im se kasnije ne bi što dogodilo morali reći.

■ Kako vi vidiš rješenje pitanja davnje sudbine Hrvata u Sonkoviću?

— Stav Škudljine općine Šibenik je da treba stvoriti uvjete da i hrvati ostanu u svojim kućama i da im se omogući normalan život a ne da pregovaramo samo o tomu da se pusti u Sonkovića. Treba za njih uvrdati slobodu kretanja kroz i za ostale Hrvate sa Šibenskog područja. To znači da bi negativska armija trebala raspustiti skradinske područje kroz i područje općine Šibenik, Omiš, Zadar... Svi su isto tako se moraju povući z onog dijela općine Benkovac, Orovac i Knin, u kojem su hrvatsko putovanje!

■ I dalje je zatočenštvo? Bo Weber, voda promatračke misije kazao je da će se oni osjetno zatočiti da se sve komunišuju u Sonkoviću i cijelim Šibadinskom području ostaloboda, i da će o tomu biti nježi u nastavku mirovne pregovore. Ovaj tekst završavam petog dana od kada je to rečeno mirovne pregovore zastali su zbog održanja kninskog korpusa da u njima sudjeluju. Dok se Italija uključila u 18 stupnjeva pregovaranja ulice, gotovo 150 Hrvata i dalje žive, bolje redano peti i prethodno u negativskom okruženju u Sonkoviću. Koliko će oni i njihovi rodici kop su zbog njihove sudbine zabranjeni, još strujom čekati koliko će mudi juti učrpati?

D. FERIĆ

MALI

ALUMINIJ

AKTUALNI INTERVJU:

ŽIVKO MIKULANDRA, RUKOVODITELJ KRIZNOG ŠTABA ZA PROIZVODNju U TLM-u

Razine kao feniks?

Irebam znati da šteta koju smo pretrpjeli nije sadržana samo oštećenim pogonima. U prestandu proizvodnje primarnog aluminijskog materijala, nismo u mogućnosti prenesti već proizvedenu robu, prekinute su mnoge telefonske linije. Tržiste nas je odbacilo, a nova veza je nemoguće uspostaviti — Mi za sada nemamo usuglašene stavove s Hrvatskom elektroprivredom i Vladom Hrvatske o ponovnom puštanju u rad pogona "Elektrolize". O nekakvoj novoj proizvodnji "Elektrolize" mi možemo razmisljati tek nakon završetka rata, ali i onda jedino uz prethodno preciziranu orijentaciju Republike Hrvatske glede aluminijske industrije.

Jedan od najvećih hrvatskih stradaličkih — Šibenski TLM u ovim danima prvično i verovatno ponovo postupno nastoji obnoviti proizvodnju puglina zauglavljenu početkom rujna u sklopu pojedinog granitnog i rešetkastog zrakoplova povremenog jugoistočne. Jednako tako užurano se nastoje uspostaviti i sve komunikacijske veze s dođešćašnjim polovnim partnerima kako bi se u što krajnji vremeni povratile one pozicije koje je napravio Šibenski kolonel, nesumnjivo značajan subjekt hrvatskog gospodarstva, zauzimao na mnogim tržišnim punktovima u svijetu.

Slo se dozad uzbudila u TLM-u na izključenju ratnih šteta koja je prema izračunima ratničkih stručnjaka moguće izraziti jedino u dolarškim i milijunskim iznosima, zapravo smo gospodin Živko Mikulandru, rukovoditelju Kriznog štaba za proizvodnju.

Uradnik su značajni poslov, kaže on, no nama je napreduje što smo dozad osigurali električnu energiju za preindustrijske pogone i pogon nove "Ljevaonice". Ova rješenja su zasad provizorna jer čemo za osiguranje stalnog dotoka električne energije morati dodatno investisati oko 3 milijuna dinara koliko nam treba za kupnju novih kablova. Još uvijek imamo problem s plinskim postrojenjem, ali gotovo je izvjesno da čemo već za nekoliko dana osigurati dovoljne količine plina za negmelen rad pogona "Trake 3". Dosad smo uvrštili i brojne građevinske radove na nekim našim objektima i u zatvorenim oficama nastale od eksplozija. Početkom ovog ljeta krenula je jednim dijelom proizvodnja u "Elektrolizi", "Presaonicama" i "Valjeonicama", a okolo stotinjak radnika "Elektrolize" angažirali smo na čitanju log postrojenja i uklanjanju šteta koji je tamo napravio

UMJESTO UVODNIKA

Štovani čitatelji!

Rezumljevanjem kologa iz "Šibenskog lista" nastoji čemo da vam na ovaj način nadoknadimo nelazanje našeg hrvatskog lista. Zadnji, jubilarni 250. broj "Aluminija" nagovještavao je približavanja katastrofe o čemu suvjedači udarni naglov "Ratniči u ratnom viktoru". Ali da će se ret na nas bručiti likvom bezobzirnoču, ručići materijalne dobre koja smo godinama gradići, ipak se niemo nadali. Izvan svake je pameti da vojake, koju smo i mi godinama izdajano finansirali, čije smo predstavnike erdečna dočekivali, unikli našu tvornicu.

Ratnici su teški ranjenik, koji se entuzijazmom i upornatcu svojih radnika potako oporevijo. Mi čemo potužiti da vas redovito informiramo o događajima u Tvorinici zamjenjujući naš veliki osim "Mallom aluminijsom".

Uradnik

Živko Mikulandra, rukovoditelj Kriznog štaba za proizvodnju u TLM-u

ANGAŽIRANO OKO TISUĆU LJUDI

• Koliki će broj radnika našeg narednog godišnja dovesti na posao?

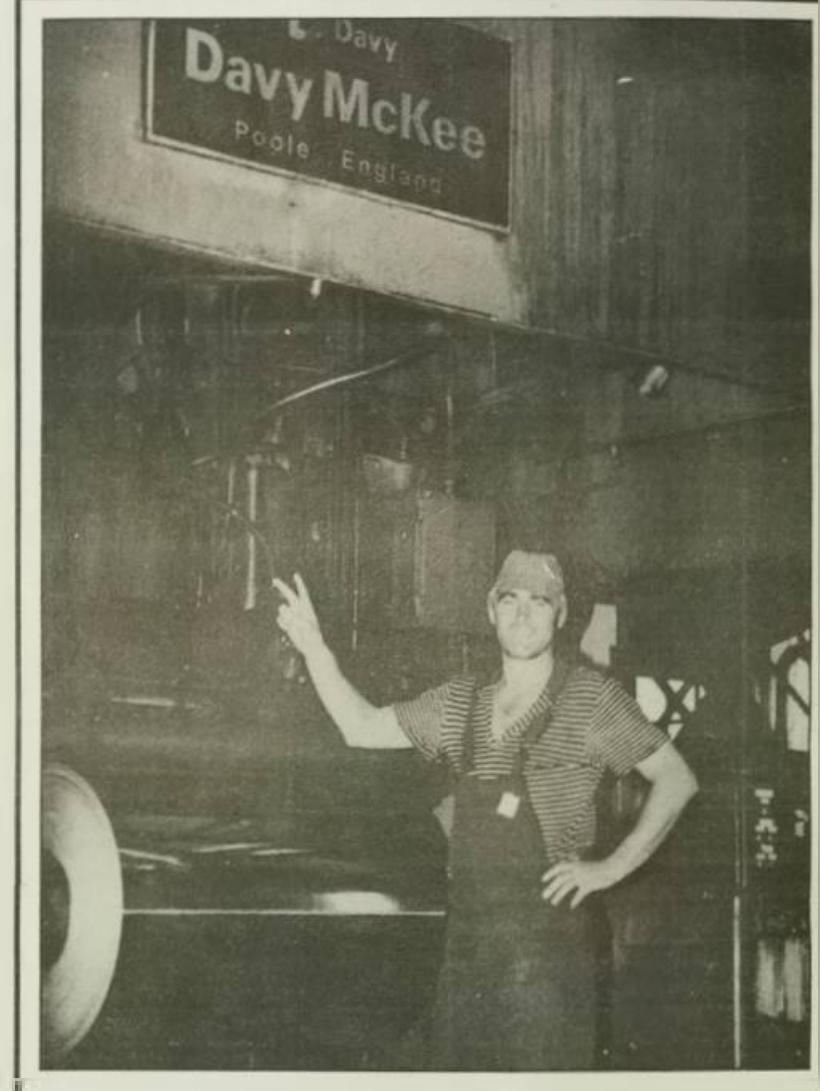
Prema našim pretraživanjima u "Elemešu" bi trebalo raditi oko 200, "Valjeonicama" blizu 220, a već sam spomenuo stotinjak angažiranih u pogonu "Elektrolize". Nadalje, "Presaonici" je sada potrebno oko 70 radnika u TOFAL-u, te ih raditi 35 dok će u "Održavanju" posla biti za oko 80 ljudi. Na komercijalnim poslovima radiće 30 radnika a "Promal" će imati potrebe za oko 70 ljudi. Pored progresa za isplatu plaća na poslovima u finansijskoj službi mi čemo pozvati oko 35 radnika kao i pet ljudi u elektroničkom centru za predranje postrojenja uvalja. Svi tim ljudima podijeliti smo posjetne dozvole za ulazak u tvornicu i oni su zasad ovde samo zbog lega da izvrše potpunu pripremu za pokrećenje cjelokupne proizvodnje. Ukoliko se mir stabilizira računamo da čemo u lipku narednih šest mjeseci na posao usputiti vratići oko 25 tisuće naših radnika. Ovog trenutka to je naša realnost.

O "ELEKTROLIZI" — POSLJE RATA

• Sto vam još stvara dodatne probleme?

Treba znati da šteta koju smo pretrpjeli nije sadržana samo u tome što su nam pogoni oštećeni ili što je proizvodnja primarnog aluminijskog materijala zaustavljena. Zbog blokade premetnice nismo u mogućnosti otpremiti već proizvedenu robu, a velika je pitanje kad čemo to i moći. Jedina spona transnacionalnog varijanskog avijetora je preko otoka Paga, ali svi znamo koliko je to neizvjesan put zbog oštećenja na mostu. Našu senzu vidimo jedino u potpunom oslobađenju morskih putova u suprotnom mi se čini da nam ona brojka od 25 tisuća radnika postaje neosvarljiva. Pored toga mnoge telefoniske linije ne funkcioniраju, nismo u kontaktu s našim kupcima, tržiste nas je odbacio — iako dio problema je posebice tešak.

TVORNICA LAKIH METALA

Krenula proizvodnja

Stojeći se ponavna vrt — Krenula je u novoj i starej "Valjeonicici", "Preseonicici", radi i "Elemešu", a u pripremi su i ostali pogoni. Ratnici su ponovno živjeli. Bošta Ante, velič, pred svojim veličkim stanom za ložje svatih gestom na najbolji način pobazuje neuništivi optimizam naših radnika.

šteta. Kako se u svezi s njenim eventualnim potresanjem već sada donelo spustili, tako je stov TLM-a glode log plitnja.

— Mi za sada nemamo usuglašene stavove s Hrvatskom elektroprivredom i Vladom Hrvatske o ponovnom puštanju u rad pogona "Elektrolize". O nekakvoj novoj proizvodnji u "Elektrolizi" mi možemo razmisljati tek nakon potpunog završetka rata, ali i onda jedino uz prethodno preciziranu orijentaciju Republike Hrvatske da li je proizvodnja primarnog aluminijskog materijala potrebna u takvim količinama i što je posebno važno — kroz tehnologijom. Mislim da taj plan mora biti razmotren unutar ukupne perspektive aluminijske industrije naše države Hrvatske. Moj osobni stav, a dijeli ga i većina rukovoditelja TLM-a jest da naša država svoj interes mora poneuti u moderniziranoj elektrolizi aluminijskog materijala. Ali, isključivo modernom i svjetski priznatom tehnologijom.

• Da li će TLM biti u stanju realizirati labav plan?

— Sam zagurjuju neće moći, ali ukoliko se postigne obvezna TLM-a prema Hrvatskoj elektroprivredi i Splitskoj banci na neki način aluminijsku onda se stvaraju realne osnove za takvu mogućnost. Sigurno je da se ovakvim teretom oko vrata naša proizvodnja neće biti rentabilna.

• Prije ratnih razaranja TLM je brojio blizu pet tisuća radnika. Kako je njihova dojnjina budućina?

— Naša realnost je zaista strašna i s njom se veću godišnje. Trenutno možemo zapošljiti tisuću radnika, a rekao sam što možemo uraditi što mi potražite. Preduzimači nam da se dogovorimo kako nešavati sudbinu onih ljudi koji će ostati bez posla. U tijeku je izrade određenih spiskova kako bismo barem formirali listu čekanja. Čeka nas i razmatranje pitanja kako čemo ubuduće osigurati plaće za sve te ljudе — zasad mislimo da se osiguranjem posebnog fonda mogu ponuditi barem minimalni osobni dohodci. No zagurjuju je neosporno da ovih tisuću ljudi, koji će trenutno raditi, neće moći u dužem vremenskom razdoblju osigurati zarade za sve dozad zapošljene. Očekujemo pomak i sa silene, premda smo svjesni svih tegoba kojima je Hrvatska prisiljena.

STRANCI SPREMINI POMOĆI

• Kako su na sve naše potrebitoće reagirali strani partneri i kojima će novim programima Sarsa su dala lu i ovaj kapital, sadržan u prostoru i budućim mu narednim razdobljima od-

IZBJEGLICE - PRVA

Od kad je našu općinu zaplijenio val izbjeglica (a bili smo među prva na udaru) mnogo stoga se promjenilo i u Centru za socijalni rad. I do tada na udaru zbog sve veće nezaposlenosti ljudi, pored životnog standarda porasta broja maloletnjih prestopnika, uživalaca droge i drugih društvenih problema odlukom Ministarstva rada i socijalne skrbi našli su se u središtu jednog potpuno novog posla s kakvim se zapravo niko od nas i ovđe nije susretao.

— Ministarstvo rada i socijalne skrbi — kaže nam direktorica Centra za socijalni rad Nada Klaric — zapravo je odredilo da centri uz svoju redovnu djelatnost obavljaju i ovaj posao. Morali smo naći način kako pomoci tim ljudima te ih smještiti i osigurati im zadržavanje na jedan najbezbojniji način.

U Centru za socijalni rad posao se praktično nije prekidao niti za onih ratnih dana pa ni u posljednje vrijeme kad je čak valila preponika kako je bolje ostati doma. Ali stvar je u tome da su upravo tih dana s miljevačkog, dmiškog i nekih drugih područja prisiljani novi prognanci i naravno, nije ih se moglo ostaviti na ulici. Upravo od tog vremena u Šibenskom je Centru za socijalni rad sa dva svoja radnika instaliran i dmiški Centar. Direktorica dmiškog centra Marija Kosor sa svojom kolegicom Nedom Klančić dijeli zajedničku sobu u ionako prenatpanim i preuskih prostorijama u Ulici Petra Grubišića.

— Svi su ovđe vrlo ljubavi i susretljivi — priča gospoda Kosor — i uvijek su nam na usluzi. Zadovoljavamo potrebe oko tisuću osoba iz Dmila koje su probjele na područje Šibenske općine. Uz mene je još jedan radnik dok je četvoro ljudi iz našeg Centra otišlo u Split. Tamo je i najveći broj izbjeglica s našeg područja pa je to nekako i normalno i najveći posao se uglavnom obavlja u Splitu. Jedna je kolegica ostaala u Unecu i one nam je uglavnom veza — preko nje seznamo gdje su ti ljudi i slično.

• No ne samo da je veća ustanova u kojoj radite tako dospije u izgnanstvo nego ste i sami izgnani?

— Moj suprug radi ovđe u Šibeniku, a mi smo inače živjeli u Slavoniju pa ne mogu reći da smo prava izbjeglice. Nije nam je ipak neizvjesnost koliko će sve ovo potrajati, nadamo se da neće dugo te da ćemo se uskorije vrati u uobičajenom životu i svojim kućama.

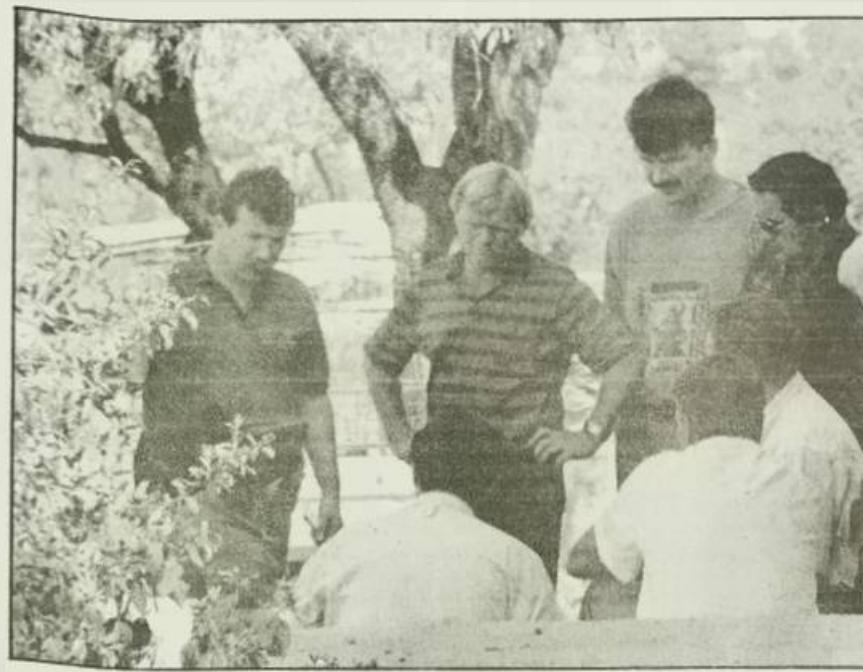
Sav posao u Centru prema riječima njegove direktorice gospode Klaric obavlja 29 uposlenih.

— Tu su uglavnom socijalni i drugi stručni radnici koji posao vezan uz izbjeglice obavljaju na temelju pravne redovne djelatnosti koja je i način načina djelatnosti i treći kompletanog čovjeka. Budući da se ovom poslu ne naziva trud mi često zatražiti od Općinekog tržnog Štaba da se donese odluka o radnoj obvezni korištenici sredstava socijalnog minimuma.

Ako ovo nekome nije jasno treba podsjetiti da izvješten broj nezaposlenih koji ispunjavaju određene uvjete ostanjuju preko Centra minimalnu novčanu pomoć. Centar želi da ih ljudi, među kojima ima dosta i školovanih mladih osoba, dodu pomoci. Centru sad kad mu to treba. Vjerujemo na obostrano zadovoljstvo.

Inače, Šibenski je Centar za socijalni rad odlukom Ministarstva postao Regionalni ured za izbjeglice za područje Šibenska kninske i dmiške općine te jedanput tjedno podnosi izvještaj Republičkom uredu za izbjeglice u Zagrebu.

— Tačko je rebrojiti sve koji su nam u ovom poslu pomogli i koji nam pomaju — kaže direktorka Klaric — Tu bih prije svega spomenula gospodina Petru Dundera, polpredsjednika Skupštine općine i predsjednika Odbora za političke izbjeglice koji je zaslužio u neprestanom kontaktu s nama. Neposredno suradujemo i sa Crvenim križem odnosno „Caritas-

P. Dunder

Pretjesni hoteli

kampu, oni koji su nepokretni nešli su utočište u Domu umirovljenika. Pitanje školovanja djece rješili smo u suradnji sa Općinskim sekretarijatom za društvenu djelatnost. Što se tiče prehrane načinili se dio izbjeglica hrani u organiziranim kulinjama po odmaralištima bez obzira na to jesu li smješteni u tim odmaralištima ili privatno. Mjesne zajednice stavile su nam na raspolaganje osobile tih odmarališta a u posljednje vrijeme sve je veći broj osoba koja se dobrovoljno javlja za ispmotak tako bih spomenuo gospodu Kalicu (nisam siguran za prezime) koja je cijelo ljetu radila u odmaralištu u Vodicama potrošila i svoga novca, a sada se vratila u Njemačku gdje je na privremenom radu zajedno sa suprugom Troškova ishrane podmirivali smo uglavnom sredstvima općinskog odbora koja su isplaćivali građani poduzeća privatnici različite organizacije pa kroz uplatu jednodnevne zarade a znatan je i broj donalora. Na dinarski račun do 15. listopada uplaćeno nam je 5.366.646 dinara a otvorili smo i devizni račun za koji nemam posljednji podatak. No apelirao bih na sve u našoj općini da nam pomoći i nadalje treba i da ljudi koliko mogu uplaćuju. Veliki problem predstavlja če nam sada grijanje jer znamo odmarališta su uglavnom ljetna prebivališta i nema mogućnosti grijanja. Odakle nebavit sada ogrjevno drvo? U hotelima koji se mogu grijati imamo 3 tisuće mješta a to nam nije dovoljno. To ćemo morati rješiti u dogovoru s Uredom za izbjegštvo Ministarstva rada i socijalne skrbi.

Veljalo bi svakako spomenuti i „Centas“ ločnjaču don Stanka Mikljanu koju nam nikada nije odbio pomoći pa fra Antu Čevku iz Dmila koji je vodio prvi sabirni centar i dosta nam hrana uputio.

Zahvalni smo naravno i vlasnicima odmarališta koji su nam ih besplatno ustupili a posebno bih istakao odmaralištę „Podravku“ u Pirotu cu jer nam je ona ustupila i osoblje i pružila zaista značajnu pomoći u hrani.

Eto takođe od Petre Dundera predsjednika Odbora za pomoći političkim izbjeglicama a kako reče gospoda Kosor iz Dmila najdraža je neizvjesnost da kada će sve ovo trajati jer kad bi ljudi to znali onda bi im bila lakše i čekati i organizirati život

SIBENSKA BAHIDA

ŠBENIK

JUGOĐENERALI

Ono što se hijelo s Banskim dvorima bilo je već unaprijed osudeno na propast. Naprsto se ne može vjerovati tezama da je to dio smršnjeg scenarija čiji je cilj bio ubijanje Tuđmana, koji bi trebali isprovocirati hrvatski narod (pogotovo u Zagrebu) da kreće na vojarne i da tako armija dobije ispruku i mogućnost za nova (totalna) rušenja i ubijanja u Hrvatskoj. Preje bi se moglo reći kako su armijski stratezi smatrali da se može sklanjanjem Tuđmana ukinuti nina Hrvatska koja od samog početka smatra njihovim ideološkim predodžbama. Armijaka je vrhunška i ovoga puta pokazala da neka stvar naprosto ne može shvatiti, da se svojim dogmama nepovratno odvojila od naroda na koji se uvjeti iznova poziva i u čije imu reči. Ona naprosto ne može shvatiti činjenicu da su ljudi na demokratskim i globalnim izborima odlučili onako kako su odlučili. Zbog toga su i u odnosu na Sloveniju dugo inzistirali na tezi da je - slovenski narod dobar, a rukovodstvo (koje je postavio taj isti narod) nešto devolsko. Zbog toga su u tajnim planovima figurašala izračuna akcije protiv rukovodstva, zbog toga je prvi dan rata u Sloveniji vojni helikopter provokativno kružio iznad zgrade slovenskog Predsjedništva, sve dok nije skinut s neba. U svim strašnim stvarima jedna je od najstrašnijih i činjenica što kod jugo-generalata poslaji notarni (i to već godinama) nedostatak sposobnosti za (realnu) analizu i procjenu stvarnih društvenih zbijanja i hijerija.

SLOBODNA DALMACIJA

ČEMU SABOR?

Dok je prestrašeni Sabor hrvatski u -injino-zgradi proglašavao prakid bilo kakvih veza s Jugoslavijom, u dvorenju nije bilo ni predsjednika Države, ni predsjednika Vlade, ni predsjednika Sabora. Može li se iz takvog člana prizvati zaključak o tome kakav zapravo stav ima politički vrh o proglašenju samostalnosti, ili se time zapravo izražava odnos političke vrhuške Hrvatske o samom Saboru i njegovim političkim, pravnim i drugim kompetencijama ili su se možda već hrvatski vrhovnici umorili od stalnih proglašavanja samostalnosti nakon kojih je Hrvatska bivala sve manja slobodna i teritorijalno manja. U isto vrijeme dok je Hrvatski sabor proglašavao svoju samostalnost, gospodovi vrhovnici zasjedali su u Vili Weiss na sjednici svog vrhovnog vijeća, toliko proglašavanog neustavnog organa pa se i to može uzeti u obzir kao dokaz o tome kakav je stav hrvatskog političkog vrha, kako prema Saboru tako i prema odluci i ugovoru između svih stranaka prilikom formiranja Vlade demokratskog jedinstva, u kojem je jedan od zaključaka bio i taj da će se Vrhovno vijeće raspustiti. Dok je Hrvatski sabor prihvatao i raspravljao o izjavi predsjednika Vlade Gregurčića da se armija može iz Hrvatske povući ali bez oružja, istovremeno je u Vili Weiss odobren ugovor po kojem se vojska povlači sa svim svojim oružjem. Pa čemu onda uopće Sabor hrvatski?

DANAS

ISKRIVLJENA SLIKA SVIJETA

Zračnost svih nas, što istodobno postaje i političkom zračnošću, jedino je pravo jasnošto skorašnjoj vojnoj pobjedi i utemeljenju čvrste državne zajednice. Ovaj rat što su nam ga nametnuli Srbi, za nas je, upravo zbog velikih žrtava dramatično povijesno pročišćenje. Ne ratifikira, pak, i opet za

nas najčešće rade Srbi jer budimo iskriveni ustinku su nam tehnički nadmoći. Nema te ratne igrečke koju oni nisu, u ovih pedeset godina komunistička potrošačka groznica sebi hrvatskim novcem kupili iz blještavih zapadnih vojnih izloga. Takođe su nadmoći, te je ovaj rat u kojem Hrvati ubijaju, muča, koju otimaju i odvode čak i više nego boj David i Golijata. David je naime od samog početka imao praku. Hrvati nisu imali ni nje. Takođe su Srbi materijalno nadmoći, te je i Zapad čvrsto vjerovao kako nas mogu zbrinuti s lica zemlje za nekoliko dana. Pa ipak, nekoliko se dana produljilo i oduljilo a Srbi — ništa. Uz svu tehniku, na našu veliku grecu mnogo su nespособniji za rat nego hrvatski borci koji su u bilke bacani načelo bez poduke. U politici opet valje također ugatiti svjeću na Kamenitom vrhulima. Sve povoljne političke okolnosti, što ih je Europa poslužila Srbima na zlatnim pladnjevima, propusili su zbog svoje sirovosti, svojege nasilnog siljapila, pa i zbog shizofrene isključene slike svjete koji istra pred očima njihovih voda — Miloševića Šešelja i Mamule.

VEĆERNJI LIST

ČUVAJ SE STARE KURVE

Slutnja mira i pobeda domovine potiču zanosan san da se složi skladan mozaik. Bit će autorija, bit će zbirke, bit će nauskutva, ali nastat će konačno prilike i situacije više ljudske, a manje političke, više građanske, a manje plemenske, više europske, manje političko-hrvatske i srpske, više radne, a manje samoupravno-ladanjske. Postoji izlaz, jer su Hrvati posvjetljeni sebe u svojoj etičnosti i dostojanstvu, sačuvavši vlastiti stil, premda krajnja provociran i navoden da se posluže sredstvima barbara. Postoji izlaz, jer će Srbi logikom irigike ući u katarzu. Postoji izlaz jer će Europa, zebrišuta i impotentna nakon potpunoga ljskog kroz gole verbalizam, konacno uspostaviti s nama poslovne odnose, ali ne sigurno više kroz naše naivno predavanje njenom povjerenju. Hrvatski prostor ne treba više jugoslavengra u bilo kojem obliku, ne treba ni državstvo ni jedinstvo, a treba realan odnos Hrvatska ne treba europski palornal, naročito poslije ovakvih iskustava. Tek što cincici nisu oplužili Hrvate da su agresori na vlastitu domovinu. Hrvatska, slovenska, makedonska borba za slobodu i samostalnost potiču lordu Camngtonu i ostalima pitanje razjedinjenja i kod kuće. Dekompozicija Jugoslavije djeluje inspirativno, i to njih svrbi. Europa se treba čuvati, ona bi nas ovakva kakva je leko pretvorila u ekološko smetište. To je jedino još od nje očekivati! Gadan stripot izvela je stara droga pred licem naša nevinosti i naivnosti, kao hvalu za sva naša umiranja i za njene probitke.

VJEŠNIK

NISU U PITANJU SIMBOLI

Činjenica jest da su grb, zastava i himna često korišteni i da je politika često svedena na spektakle i ritualizirane ceremonije. Medulim, u Srbiji u Hrvatskoj, a posebno njihova voda nisu pokazali ni najmanju spremnost da pokušaju razumjeti razloge na drugoj strani. Vlast koja je konstila te simbole također je imala osobne i duboke traume vezane uz političke simbole. Mnogi članovi vlade i Sabora prevale su na dasečku godine u zatvorima. Zbog upotrebe tih istih hrvatskih pjesama, grbova i simbola. S tim u vezi važan je možda presudan, jordan sagvim zabranjeni politički projekt. Predsjednik Republike dr. Franjo Tuđman inicirao je, nešto još u srpnju 1990. eksplicitno simboličkog građanskog pomirenja. S vodom

SDS-a Jovanom Raškovićem i Ivicom Radanom bie je prvično dogovoren odlazak sa odvajaju počasti novim člancima ubijenim u crkvu u Gru (Srbima), a zatim i odlazak i odavanje posmrtnih počasti baćenima u južu Jezoviku (Hrvatima) na du kojima su dominirali ranjenici i zarobljenici. Nekoliko dana uoči ostvarenja tog simboličkog člana građanskog (hrvatsko-srpskog) pomirenja, Rašković je naglo i demonstrativno odustao. Vjerojatno na negovor svojih beogradskih zvaničnika i tih načelnika. Na sličan je način očinjeno sve dogovore o suradnji na pisanju dijela Ustava RH koji je govorio o Izv. kulturnoj autonomiji. Na prihvatali ni prijedlog da SDS predloži jednog predsjednika Sebara i Vlade.

SLOBODNA DALMACIJA

INFORMIRANJE - TO SAM JA

Stoga, onaj tko bi želio, odnosno morao na temelju naših novinskih radijskih i televizijskih izvještaja avakadnovačno crići katu situaciju na bojištu diljem Hrvatske, bio bi najbespomoćniji čovjek na svijetu. Razloge za njegovu bespomoćnost bilo bi više. Na prvom mjestu je sama naša današnja novinska i ostalog izvještavanja. Ono je opteračeno retorikom, a siromašno čvrstim i pouzdanim informacijama. Opisi sukoba su beskrajno štiri, a u opisima otanziva nema nikakvih pouzdanih podataka o pokretima, vojnim snage ma i načinu vođenja bitke. Način na koji se predstavlja situacija na zemljovidu, a u tome prednječi HTV, posve je imbecilan: karta su više nego ne pouzdane a lokacijeli o kojima se izvještava ne nijma uopće ne postoje. Osobito je karakterističan slučaj s kartom zadarstvog područja, na koj je gluposat dosegla kulminaciju. Novigradsko more je prikazano kao jezero iščeno veze s Jedom. Gospodin Marčinko mogao bi konačno shvatiti da su zbog načina vođenja rata nužne karte - specijalke-, a ne zemljovid na razini učenja turističkog prospektke. Način na koji snimaju reporteri HTV a u kojima vrhunac dramatičnosti i dalje predstavlja držanje stabilizatora mina ili sakupljeni šrapneli u ruci odnosno kuglice iz kasetnih bombi, posebno su pitanje. Podsjetimo, ako komentar nije vijest, vijest u kojoj nema elemenata na temelju kojih se komentar može kreirati nije vijest d.

GLOBUS

SVAKIH SEDAM DANA

PETAK

Počitko (oči jednog) potpisnog primjera u Mađaru čujem da van den Broek bio poslovnik i ustupljen autograma mještja po četiri potpis Tuđmana i Milenkovića za samo jedan Mardonij.

SUBOTA

U Šibeniku se počitko prvič obvezodržao, tag rata stvarajući i u vrijed za Prvu Šibensku republiku. Imamo svaku momčicu, svaki slobodni stvarnik, a i četiri radio-stаницe (Blažić, Vodice, Pirovac, Omaličnica) i dvije televizijske (Vodice, Omaličnica).

NEDJELJA

Tu Jugoslavensku rebus momčice blokirala je Šibenski stvarnik, svi i talijanska strana. Tako, zbog Žirje i Žečeva, otkupujući svoj jedini slobodni put od Dubrovnika do Puta.

PONEDJELJAK

Znam da su Šibinci, kojima su ova četiri sile u Hrvatskoj vojnici, dok su mi bila na dubrovačkom području uškli četvrti.

UTORAK

Ono, što ne stigne Kadićovićevi vojnici i Šibenski vojnici, to uspijevaju zvanično registrirati komitete Kotarskih i Budvačkih vojnika (četvrti) Jugoslavije. Da -gospodarski- odobreni prijedlozi tih dvaju organa održavaju se kontakti (ili kontaktili?) četvrti prestat.

SRUJEDA

Nakon što su Srbi u Šibenicu izdali - vojnovi prijatelji - Francuzi i Englez, nakon što Milenković ne priznaje ni dogovor s mađarskim Rusom, Šibenski prestat je jedino da potpisuju bilate naše ugovore s -međim zemljama-. U planu tom, održati nam je stigao Ali.

ČETVRTAK

Za nedjelju, 27. listopada u Zagrebu je, takođe u dvorani -Vatroslav Lisinski- održan koncert pod nazivom -Šibenskom tragi-. U toj humanitarnoj skupštini započeo je početak novog života Šibenske.

DANA 3. LISTOPADA 1991. GODINE, NAKON 73 GODINE LEPOG I SRAMNOG ŽIVOTA, A TEŠKE KOMUNISTIČKE BOLETI, KREPLA JE STARO DRUGARICA, NASA LOŠA PRIJATELJICA

SOCIJALISTIČKA FEDERATIVNA REPUBLIKA SRBOSLAVIJA (TAMNICA NARODA)

U SVEZI S TIM DOGADAJEM IZVJEŠĆUJEMO NAŠE PUČANSTVO I DIFLATNIKE
POKOJNICE DA SE POGRES ODGAĐA, JER JOŠ NIJE UTVRĐENO MJESTO UKOPA.

ZA NJOM MNOGO LEPO TUGUJU.

Cale: MILOŠEVIĆ; Kava: VELIKA SRBIJA; Pastorka: CRNA GORA; Braci: GENERALI;
Sestrice: SDS i SAO-i, te drugih otadjećih tema.

DAJCODA SE VIŠE NIŠTA NE PONOVITAI

DOBRO ZA NEVJENOST

KAD PAUK ZAPUCA -TOPOM

PRIJE jedne od redovnih konferencija za novinarstvo u Domu omladine predsjednik Šibenske vlaste je se zanimanjem razgledavao fotografijom, snimljeno na terenu, te glosno komentirao. — Vidi pauka! On je zaista pravi momak!

Mislio je pritom na Gorenja Pauku, odiličnog branitelja „Šibenika“, koji u ratnom vremenu umjesto iz vojnika na protuveničku vrata puca iz topa na neprijateljsko brodovlje i zrakoplove. Pauk nije i jedini član Šibenskog športskog „pokreta“, koji se najizraženije uključio u borbu za bezostalnost, suverenost i neovisnost naše domovine i dok iz drugih gradova, uglašnom, stižu vijesti o tome kako su se njihovi športisti stavili na raspoređenje. Šibenski su športisti i športski dječatnici otigli (veliki) korak dalje. Primjer: trenera Nikica Cukrova na Subićevcu, osim Pauke, ali jednog su „poletarca“ Ivo Kreček, Josip Bulat i Janko Vučković; fiziterapeut Ivica Šunjić, rednik na igralištu Selim Abazić. Veteran Goran Šuperba je s oružjem u ruci lakušno pakao Velike Glave... Sa zadovoljstvom bili spomenuti i košarkaši „Zetona“, koji predstavljaju građu obrane svog mjeseta III, Članova SD „Jaštoga“, koji su se odreda stavili na raspoređenje Hrvatskoj ratnoj mornarici.

U nizu tužnih vijesti s bojšteta mnogima je promaklo vijest da je poginuo 31-godišnji Janko Puljić. Karakter mlađić i užoran športist, koji je više od svega volio radne Blitve i svoju SOŠK, a koji je u doba „Vladavine“ Ante Grigića okućao i športsku sreću na Subićevcu. Slava mu!

KOŠARKAŠICE -Elemente- nečinila su jedini mogući korak u nemogućem -okrušenju- odustale su od Kupa evropskih prvakinja. No, kako nem reće Čedomir Perković, tajnik aktualnog prvaka (blivog) Jugoslavije, klupsko vodstvo nije odustalo i od nakene da u ističko zatijenom mruž ponovno stvari jak sastav. Otuda i lutnja zbog -guarante- registracije Danijela Ilić za -Crvenu zvezdu-. otuda samo privremeni raspadanje s trenerom Nenadom Amanovićem, otuda i redovni treninzi, usmjereni na brušenje mlađih.

Šibenske košarkašice, kada nijedan od klubova Šibenske općine, nisu, međutim, posegnula za turnejom III pripremama u mrimijim krajevinama, za razliku od nogometnika -Zadra-, veteropalata -Jadran Koteks-. Kod kuće su i Šibenski veteropalati, nogometni, košarkaši... Kao da žele i na tei način suočiti s izravnim braniteljskim domovinom, te pokazati kako njihova -stavljanje na raspoređenje- nije samo mrtvo slovo na papiru.

Ivo MIKULIĆIN

MALI OGLASI

TELEFON: 25-606

PRODAJEM grožđe Informacije na telefon 38-937, poslije 18 sati.
(3091)

PRODAJEM grožđe, miješano, bijelo i crno, kod svetog Jurja u Donjem polju Telefon 29-680
(3092)

OZBILJNA djevojka primila bi još jednu ili dvije djevojke za zajedničko stanovanje u dvosobnom stanu. Nazvati na telefon 26-931.
(3093)

IZNAJMLJUJEM namješten stan (bez štednjaka i finžidera). Javiti se na adresu: Prokljanska 17, Šibenik, kod igrališta u Crnici.
(3094)

IZNAJMLJUJEM jednosoban, namješten stan u privatnoj kući. Telefon 29-808, nazvati poslije 17 sati.
(3095)

PRODAJEM garažu u Ulici Mandilinskih žitava. Javiti se na telefon 36-712.
(3096)

POVOLJNO prodajem gliser dužine 4,30 m sa vanbrodskim, benzinskim motorom „Mercury“ 30 KS. Informacije na telefon 37-272.
(3097)

POVOLJNO prodajem automobil -Suzuki swift GTi- 1100 KS. Godina proizvodnje 1991. prešao 12 000 kilometara. Informacije na telefon 37-272.
(3098)

PRODAJEM motor -Yamaha- FZR 1000. Godina proizvodnje 1991. Informacije na telefon 37-272.
(3099)

PRODAJEM automobil -Honda Acord SY-. Godina proizvodnje 1983. 1600 KS. Informacije na telefon 37-272.
(3100)

GOSPODA s djetetom traži garsniju ili manji jednosoban stan Ponude na telefon 23-992 od 20 sati pa dalje.
(3101)

MLADA ženska osoba traži posao u trgovini ili ugostiteljstvu. Ponude na telefon 23-992 od 20 sati pa dalje.
(3102)

IZNAJMLJUJEM jednosoban, namješten stan u Ulici Stjepana Radića broj 86. Šibenik.
(3103)

PRODAJEM stan, veličine 45 m², novi. Telefon 26-314.
(3107)

PRODAJEM 600 kilograma kvalitetnog debita Telefon 36-270
(3108)

MIJENJAM jednosoban stan na Njegoševu trgu 2E za dvosoban. Ponude na telefon 39-109
(3105)

PRODAJE se -renault 4- star šest godina. Cijena povoljna. Javiti se na telefon 26-368.
(3106)

IZNAJMLJUJEM jednosoban stan u Zagrebu i tražim jednu studenticu, nepušaću. Nazvati tokom cijelog dana na telefon 34-295.
(3109)

HITNO prodajem kuću katnicu sa dva stana na Meterizama Zainteresirani neka se javi na telefon 34-663 u toku cijelog dana.
(3110)

PRODAJEM -fiat 1300- i -fiat 126- tetrapak. Može i za dijelove. Cijena vrlo povoljna. Telefon 28-613
(3111)

PRODAJEM kućne pse -Čivave- i dresiranog -Lesja-. Šarplaninac. Telefon 28-613.
(3112)

IZNAJMLJUJE se jednosoban stan jednoj djevojci. Zainteresirani se mogu javiti na telefon 29-260, svakoga dana.
(3113)

MIJENJAM trosoban stan (tri spačavate i dnevna soba), veličine 81 m² u Zadru za odgovarajući ili dva manja u Šibeniku. Telefon 059/23-845.
(3114)

PRODAJEM video kamjeru od 8 milimetara marke -Sony Handycam-. Telefon 23-845
(3115)

STARJI muškarac, udovac traži žensku osobu od 65 do 72 godine starosti, radi zajedničkog stanovanja. Ponude na telefon 27-901 ili na adresi: Prilaz tvornici 14.
(3116)

POVOLJNO prodajem šivaći stroj -Bagat Višnja-. TV -Gorenje- i sobni stolić. Informacije na telefon 24-552.
(3117)

PRODAJE se vespa T-5, motor -Fiat 127-, nekompletan brodski motor -Krejzer 35- i termo peć 2,5 kW. Informacije na telefon 34-878.
(3118)

IZNAJMLJUJEM jednosoban ili dvosoban prazan stan. Telefon 33-811, nazvati u vremenu od 12 do 16 i od 18 do 22 sata.
(3104)

•LAKOL•

ŽIRO RAČUN KOD SDK ŠIBENIK 34600-801-4111 PP : 8

VODIČ I POSLOVNI KALENDAR • PRVI VESIĆ UZVOD • MAMETVAC • HARDWARE • SOFTWARE • EQUIPMENT • MATERIJAL

Mi smo dinamično mlado poduzeće koje nudi širok spektar usluga poduzećnicima od njihovih prvi koraka, odnosno uobičajenje ideje s kojim bi se vidom poslovanja bavili, osnivanje poduzeća, izrada propagandnih kampanja, prodajom -softwarea- i -hardwarea-. Izradame projekata informacijskih sustava, ekonomskih elaborata, turizmom...

Kako smo mi dinamični ili bismo htjeli biti, tražimo žensku osobu dinamičnog duha s puno radnog entuzijazma, sa završenom SSS. VSS ili VSS ekonomskog smjera, do starosne dobi oko 25 godina, ili za rad na neodređeno vrijeme.

Molimo zainteresirane da molbu sa svjedodžbom o završenoj SSS. VSS ili VSS dostavite na adresu: -LAKOL-, P.O. 29 listopada 1918. broj 36 Šibenik u roku od osam dana od dana objave našeg članka.

IZ MATIČNOG UREDA

ROĐENI

DOBILI KĆERKU:

Zoran i Silvana Češlar, Milenko i Ankica Livaja Ivica i Ksenija Jurjev, August i Iva Varga Dragan i Ojdana Spahija Nenad i Hana Bura Radoslav i Milena Erceg, Ante i Davor, Kedžo Zdenko i Anka Brković, Milenko i Emica Jušić Josip i Borka Molnarić Dalibor i Marijana Perica, Damir i Silvana Burazer, Peter i Zivana Struna, Nada Ćogolja, Vjekoslav i Agala Čibanić, Mladen Abramac i Lovranka Grabić Abramac, Vjekoslav i Marija Đelalić Anka i Radmila Mendoši Vlado i Božena Papak, Lidija Kranja, Rajko i Vlasta Žikić, Mile i Nedra Dubravica, Ivica i Jasmina Čaklaš Anka i Snežana Skroza, Jozo i Marija Lekaj, Josip i Ivanka Bileć, Miro i Nadica Vlahov Božidar Bašić i Senka Savić, Branko i Stevka Peran, Martin i Anka Zuban, Boris i Sladena Rak, Ante i Milica Bilušić Miroslav i Rosenda Grubišić, Štefko i Dragica Črnić.

DOBILI SINU:

Josip i Ana Kalčina, Branimir i Agnese Maštrov, Ivica i Vedran Priender, Mladen i Ivana Majzelj, Dinko i Zdenka Mučić, Anka i Živko Klančić, Zoran i Irena Jakšić Paško i Antonija Nižić, Marin i Ines Mustapić Tomislav i Vesna Erak, Zorislav i Diana Grubišić, Petar i Kristina Mujan Dinko i Kata Baćić Damir i Sandra Mikulandrić Ozren i Mladenka Vrdić, Branislav i Mankica Orlović, Dušan i Manja Marjanović, Vladimir i Mladenka Vranković Vlatko i Suzana Jurčić, Jakov i Irena Terzanić, Ante i Branka Vukšić, Milan i Lucija Turčinov, Ivan i Valerija Kundid, Krste i Marina Stojanovski, Ivica i Jasmina Čaklaš Željko i Nevenka Dubravica, Dražko i Dragica Lembaša Sabehudin i Milica Šabanović-Mostić Josip i Davora Kedžo, Milan i Snejana Žjentić, Josip i Dušica Vranjic, Željko i Manja Nišić, Zdenko i Ždenka Ondrk, Vladimir i Ozana Bilušić, Ante i Gordana Tomaić, Nikola i Tereza Lekaj, Ivica i Mirjana Banšić, Deni i Ana Markov, Ante i Mihalda Vlašić Sami i Emina Ilijazi, Jure i Ždenka Črnjak Sabehudin i Slavica Buljubašić, Jakov i Hana Crvelin

U SJЕĆANJE

Dana 17. 10. 1981. nevršava se godina dana od smrti našeg milog supruga, oca i djele

PAŠKA RORE

S ljubavlju se sjećamo Tebe, dragi Živo. Obitelj Rore
(308)

MILIVOJA LIVIĆA

S tugom, ljubavlju i poštovanjem sjećaju te se oni koje si tolbovali. Osobljačena supruga i djeca. Počivala u miru Bošnjem.
(307)

VJENČANI

Dijana Andelić i Zoran Baljkas, Valenina Bura i Mladen Karlović, Maja Pezelj i Ante Ercegović, Josipa Kendeš i Davor Almiž, Dijana Mišković i Davor Kuljača, Trinidad Paškalin i Goran Sandrić, Martina Gmajnić i Stipe Kontić

UMRLI

Željko Grbelja (32), Velika Slavica (46), Marija Butić (44), Mirela Kovačević (68), Mirko Švrtić (45), Marija Cvitan (81), Marija Belamarić (84), Filipa Klančić (87), Marija Verović (80), Mate Grbelja (70), Marija Burazer (77), Stana Čajka (86), Ljubica Milela (84), Ivan Goretić (41), Manda Baranović (85), Janko Pušić (30), Toma Gulin (73), Josip Ercegović (86), Ante Gović (55), Viktor Adum (83), Ante Ković (80), Sime Obratov (83).

Tuđna srca obavještavamo rodbinu, prijatelje i znance da nam je nakon duge i teške bolesti 12 XII. 1991. u 41. godini života umrla naša mila i neprečljivena supruga i majka

NILDA MARAKOVIĆ
rod. Brakus

Osobljačeni: suprug Davor i dječa Hrvoje, Krešimir i Tomislav

Dana 20. listopada nevršava se tužnjačna godina dana kako nas je tragčano premrlnuti neputujući zauvijek nad nikad prekraljen suprug, otc i sin

dipl. ecc.
DINKO VINKOV
KARADOLE

Samu ti znajuš što si nam značio i kako nam je živjeli bez tebe. Hvala svima koji te se sjećaju, a posebno prijateljima i susjedima čije nam skrb ulijeva utjelj u ljudsku dobrotu. Neutječani, supruga Dubravka, sin Dino, kćerke Deanne i Dunja i otc Vinko
(308)

Tuđim srcem izvijamo rodbinu, prijatelje i znance da je naša draga i plemenita sestra, Željka i sestrica naša kratka i teška bolesti preminula dana 18 XII. 1991. godine

DANKA KOVAK
pok. Petra

Sestrana naša draga pokojnica obaviti će se dana 18 XII 1991. u obiteljskoj grobnici Sv. Ana u Šibeniku. Osobljačeni: braće Marko, Boško, Vjeko, sestra Dragomila, nećaci Petar, Jagoda, Irena, Danijela, nevjesta: Nedja i Jelka, i oca: Milka Bogđan, zeti: Ivo Klaric te ostale mnogobrojne rodbine i prijatelje. Počivala u miru Božjem.
(309)

ZAŠTITA KULTURNIH SPOMENIKA

Stručne ekipe Žavcda za zaštitu spomenika kulture u Šibeniku intenzivno rade na kompletiranju faks dokumentacije davnih oslikanih stupova u sakralnim objektima posvećene jezgri grada. Riječ je o prevenirnoj zaštiti izuzetno vrijedne kulturne spomeničke baštine, od mogućih ratnih razaranja. Veliki dio tog posla već je obavljen, među osim kompletirana je faks dokumentacija i detalja zgrade Kazalista, kao i kompleksa samostara sv. Franje. Po kraju su arhitektonski spremnja crvene katedrale u Novoj crkvi, potom u crkvenu sv. Nikolu, sv. Krd i sv. Duha, kao i u sakralnim objektima crvenog gradskog područja.

Na slj. budući da još nista nije gotovo, sv. Mihovd na starom gradskom bedemu mora biti uvršten u pritvor da kojim službenim ne bi bio otezen.

REDOVITE KONFERENCIJE ZA NOVINARE

Na konferenciji za novinare održanoj 15. listopada u Domu omladine, osim o sigurnosnoj situaciji na području Šibenske općine, bilo je govor o mirnim pregovorima vodjenim u Splitu, između predstavnika službenih vlasti Sjeverne i Srednje Dalmacije s Komandom VPO.

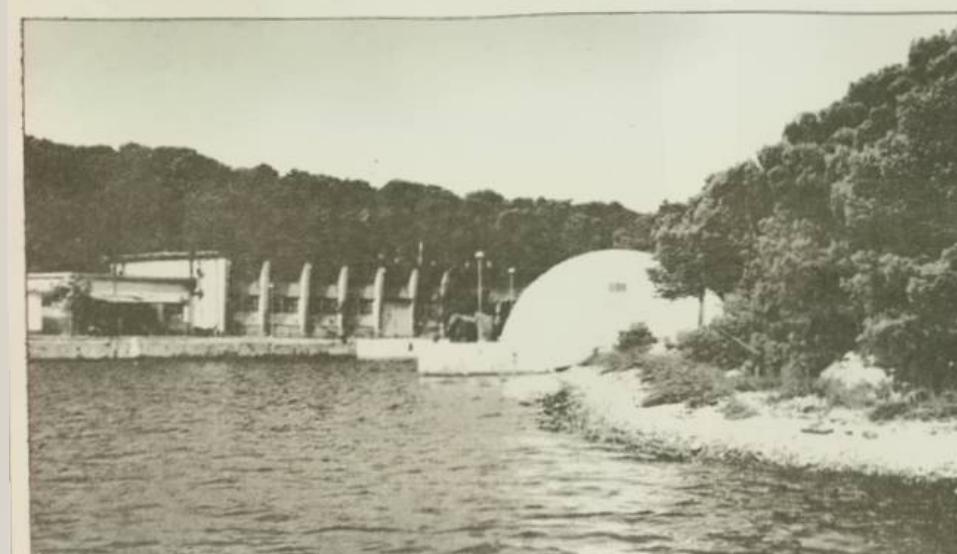
Dosadašnji pregovori kada je riječ o deblokadi prometnice u kopnenom dijelu općine te povlačenju okupacijske vojske, nisu se pomakli s mrtve točke. Pregovori o tim pitanjima za Šibensku općinu nisu mogli biti početi jer u njima nisu sudjelovali predstavnici kninskog

korpusa. Kninski korpus, naime odgovoran je jedino generalstabu u Beogradu, pa u njihova ime Vojna komanda u Splitu ne može pregovarati. Zbog toga predstavnici Šibenske općine naglašavaju da će pregovore nastaviti radi se s tim kompetentima. Inače, kao pregovaračko mjesto predstavnici kninskog korpusa predložili su Knin, ali je to hrvatska strana katogorski odbila.

Na slj. pedeseta konferencija na kojoj su gošti už gradićeljnik Peđa Bubalo, bili gospoda Živko Ruja i Ivo Ljubić.

Tamna guta dimna perjanica reakta je Šibencima da je benzinska cijev na obali objekta koji je bio među prvima pogoden

Jedna od brojnih vojarni na Šibenskom području. Palinkovac, u rukama je hrvatskih obrambenih snaga

